

رەهەندی ئاوازی شیعیری لە گوتاری رەخنەیی شیعیریدا (کرمانجی خواروو ۱۹۲۰-۱۹۷۰) ئەم توێژینە وەهە بە شیکە لە تیزی دکتۆرا

پ.د. دلشاد علی محمد، م.ی. ئاسۆ عومەر مستەفا^۲

۱ بەشی کوردی / کۆلیژی زمان / زانکۆی سلیمانی

۲ بەشی کوردی / کۆلیژی پەرورده و زمان / زانکۆی چەرموو، خویندکاری دکتۆرا

dilshad.mohamad@univsul.edu.iq, aso.omar@charmouniversity.org

یوختەیی توێژینە وەهە

توێژینە وەهەمان بە ناو نیشانی (رەهەندی ئاوازی شیعیری لە گوتاری رەخنەیی شیعیریدا - کرمانجی خواروو ۱۹۲۰-۱۹۷۰) یە، هەول دەدات لە روانگەیی ئاوازی شیعیری وە توێژینە وە لە گوتارانەیی رەخنەیی شیعیری لە ئەدەبی کوردی بکات، کە لە ماوەی نیوان (۱۹۲۰-۱۹۷۰) بە شیوەزاری کرمانجی خواروو نووسراون، چونکە ئاوازی شیعیری بنەمایەکی سەرەکی ئیستاتیکی شیعەر و نووسەرانی کورد بە ییوستانی زانیووە گۆرانکاری لەم بنەمایەدا بکریت و ئاوازیکی نوێ کە لە گەڵ گیانی سەر دەمدا بگونجیێت جیگەیی بگریتە وە
توێژینە وەهەمان لە دووبەش پیکهاتوو، بەشی یەکەم (رەهەندی ئاوازی شیعیری لە رۆژنامە و گۆڤارەکاندا) تیشک دەخاتە سەر ئەو گوتارانەیی کە لە روانگەیی ئاوازی شیعیری وە گفتوگۆیی شیعیریان کردوو. بەشی دووهم (رەهەندی ئاوازی شیعیری لە کتیبە ئەدەبیەکاندا) توێژینە وە لە بیروپای نووسەرانی ئەدەبی کوردی دەکات، کە لە گۆشە نیگای ئاوازی شیعیری وە لە شیعەر داوون.
ئەنجامەکانیش لە کۆتایییدا بە چەند خالیکی خراو تەر وو

ملخص البحث

بەحنا بەنوان (بەد موسیقی الشعري في خطاب النقد الشعري (کرمانج شمالي ۱۹۲۰-۱۹۷۰) الذي يحاول من منطلق موسيقي الشعري أن يبحث في خطاب النقد الشعري في الأدب الكوردي في فترة ما بين (۱۹۲۰-۱۹۷۰)، لأن موسيقي الشعري ركن أساسي لأستاتيكا الشعر. و كتاب الكورد يرون أنه من اللازم التغيير في هذا الأساس و يحل محله موسيقي جديد حيث ينسجم مع روح العصر.

بەحنا يتيكون من قسمين : القسم الاول: (بەد موسيقى الشعري في الجرائد و المجلات) يتناول خطابات الموسيقى الشعرية التي كتبت في هذه الفترة في الجرائد و المجلات. القسم الثاني: (بەد موسيقى الشعري في الكتب الأدبية) يبحث في خطابات الموسيقى الشعرية التي كتبت في الكتب الأدبية في هذه الفترة. و في ختام البحث تم عرض النتائج في عدة نقاط.

Research Abstract

Our research under the title of (dimension of poetical tone the discourse poetical criticism in southren Kurmanji 1920_1970). It will try to study those discourses of critical poetry in Kurdish literature, in term dimension of poetical tone in the period between (1920-1970) that had written in Southern kurdish dialect. Because poetical tone is a main basis of aesthetic poetry and kurdish writers thought that it is needed to change this basis and they thought that a new tone is needed in this period. Our research consists of two chapters, the first part (dimension of poetical tone in the newspapers and journals), it focuses on those discourses that in term of tonal poetry discusses poetry. The second part (dimension of poetical tone in the literary books) it study the view of kurdish writers of Kurdish literature that in the viewpoint of poetical tone discusses the poetry.

پێشه‌کی:

تۆیژینه‌وه‌که‌مان به‌ناوێشانى (په‌هه‌ندى ئاوازی شیعیری له‌ گوتاری په‌خنه‌ی شیعیریدا - کرمانجی خواروو ۱۹۲۰-۱۹۷۰)یه، هه‌ولده‌ده‌ین له‌ پوانگه‌ی ئاوازی شیعیرییه‌وه‌ تۆیژینه‌وه‌ له‌و گوتارانیه‌ی په‌خنه‌ی شیعیری له‌ ئه‌ده‌بی کوردی بکه‌ین، که‌ له‌ ماوه‌ی نیوان (۱۹۲۰-۱۹۷۰) به‌ شیوه‌زاری کرمانجی خواروو نووسراون، ئه‌مه‌ش له‌ به‌رئه‌وه‌ی نووسه‌رانی کورد له‌و ماوه‌یه‌دا گفتوگۆیه‌کی زۆری ئاوازی شیعیریان کردوه‌، چونکه‌ ئه‌و ماوه‌یه‌؛ ماوه‌ی نوێبوونه‌وه‌ی شیعیری کوردیه‌ی و نووسه‌رانیش هه‌ولیانداوه‌ بیروپای خۆیان ده‌رباره‌ی ئاوازی شیعیری و کیشی عه‌رووز و کیشی په‌نجی خۆمالی و یه‌کیتی سه‌روا و سه‌روای هه‌مه‌په‌نگ و ئاوازی ناوه‌وه‌ی شیعیر بکه‌نه‌پوو، تا بنوان له‌م پێگه‌یه‌وه‌ به‌رچاوی شاعیران پوونبکه‌نه‌وه‌ و هانی شاعیران بدن بۆ به‌کاره‌ینانی ئاوازیکی نوێ که‌ له‌ گه‌ڵ گیانی سه‌رده‌مدا بگونجیت. ئیمه‌ش زۆر به‌وردی ئه‌و بیروبوچوونانه‌مان خستوه‌ته‌پوو، که‌ له‌ گۆشه‌نیگای ئاوازی شیعیرییه‌وه‌ په‌خنه‌ی شیعیریان نووسیوه‌ و به‌ بنه‌مای سه‌ره‌کی ئیستاتیکای شیعیران داناوه‌، تاووتویمان کردوون و به‌وردی بیروبوچوونه‌کانمان پوونکردووه‌ته‌وه‌ و بۆچوونی خۆشان ده‌رباره‌یان خستوه‌ته‌پوو.

تۆیژینه‌وه‌که‌مان له‌ دووبه‌ش پیکهاتوه‌، به‌شی یه‌که‌م (په‌هه‌ندى ئاوازی شیعیری له‌ پۆژنامه و گۆڤاره‌کاندا) تیشک ده‌خاته سه‌ر ئه‌و گوتارانیه‌ی که‌ له‌ پوانگه‌ی ئاوازی شیعیرییه‌وه‌ تاووتویتی شیعیریان کردوه‌. به‌شی دووه‌م (په‌هه‌ندى ئاوازی شیعیری له‌ کتێبه‌ ئه‌ده‌بییه‌کاندا) تۆیژینه‌وه‌ له‌ بیروپای نووسه‌رانی ئه‌ده‌بی کوردی ده‌کات، که‌ له‌ گۆشه‌نیگای ئاوازی شیعیرییه‌وه‌ له‌ شیعیر داوان.

ئه‌نجامه‌کانیش له‌ کۆتاییدا به‌ چهند خالیک خراوه‌ته‌پوو، له‌ گه‌ڵ لیستی سه‌رچاوه‌کان و پوخته‌ی تۆیژینه‌وه‌که‌ به‌ کوردی و عه‌ره‌بی و ئینگلیزی.

کلێله‌ وشه‌: ئاوازی شیعیری، کیشی عه‌رووز، کیشی په‌نجی خۆمالی، یه‌کیتی سه‌روا، سه‌روای هه‌مه‌په‌نگ، ئاوازی ناوه‌وه‌ی شیعیر.

بەشی یه‌که‌م: په‌هه‌ندى ئاوازی شیعیری له‌ پۆژنامه و گۆڤاره‌کاندا

ئاوازی شیعیر یه‌کێکه‌ له‌ په‌گه‌زه‌ بنه‌په‌تییه‌کانی پیکه‌ینانی ئیستاتیکای شیعیر، چونکه‌ شیعیر هه‌میشه‌ په‌یوه‌ست بووه‌ به‌ ئاهه‌نگ و هه‌له‌په‌رکی و سه‌ماوه‌ و ئه‌م جوولانه‌ش هه‌میشه‌ پێویستی به‌ ئاوازیکی بووه‌ بۆ ئه‌وه‌ی به‌ شیوه‌یه‌کی ریکخراو ئه‌نجام بدرین، هه‌ر بۆیه‌ شیعیر هه‌ر له‌ سه‌ره‌تای په‌یدا بوونیه‌وه‌ په‌یوه‌ندییه‌کی پته‌وی له‌ گه‌ڵ مۆسیقادا هه‌بووه‌ و وه‌کو بنه‌مایه‌کی سه‌ره‌کی و گرنگ به‌ درژایی میژوو له‌ گه‌لیدا هاتوه‌. ئاوازی شیعیر یه‌کێکه‌ له‌ لایه‌نه‌

کاربەگەرانی، کە وایکردوووە مرۆف زۆر بە تامەرزۆییەو پێشوازی لەشعیەر بکەن و چێژی رۆحی لێ وەرگرن، گرنگی پێبدەن و لەبەری بکەن و ئەووە دواي ئەووە بۆ یەکی بگێرێنەو و تیکەل بە ئاین و سرووتە ئاینییەکانیشی بکەن. مرۆف پەيوەندییەکی رۆحی لەگەل ئاوازدا هەیه و ئاواز تیکەل بە هەست و هۆشی دەبیت و کاربەگەری لەسەر دادەنیت و چێژی پێ دەبەخشیت، مرۆف هەر لە سەرەتاکانی دەربەرینە ئەدەبییەکانیدا بەتایبەتی لە شعیەردا ئاوازی وەك بنەمایەکی سەرەکی دەقەکە بەکارهێناو، شعیری هەموو گەلانی ئاوازی تاییبەت بەخۆیان هەیه و شعیری هیچ میللە تیک بە مۆسیقا نییە. ئاوازی شعیریش ((هەر شتیکی لە شعیەردا کە تاییبەتمەندی دەنگی هەبێ و خاوەن کاربەگەری ئیستاتیکی یان گوزارشتی بیت)) (علی یونس، ۱۹۸۵، ص ۶) بە درێژایی میژوو پەيوەندییەکی پتەو لەنیوان ئاواز و شعیەردا هەبوو، ئەم ((پێوەندی نیوان ئاواز و هۆنراو، یەکیک بوو لە تێروانییە پەخنەییە دێرینەکان و کەم و زۆر لە بەرھەمی پەخنەگرانی پەندەتەر، دیارترین هۆی ئەم گرنگی پێدانەش لەووەدا بوو، کە هەردووکیان سەر بەو چەشنە هونەرەن، کە بە هونەرە دەنگییەکان ناو دەبرێن، تەنانەت لەگەل پێناسەکردنی ئاوازدا، دەستنیسانی چەمکە وێژەییەکەشی دەکرێت و بەو نەغمانەیی دادەنێن کە ئەدیباان بەتایبەتی شاعیران لە هۆنراوەکانیاندا پێکی دەهێنن و دەیکەنە پەگەزێکی سەرەکی بنیاتی بەرھەمەکانیان و شاکاری هونەری پێ ئەنجام دەدەن)) (دڵشاد عەلی، ۱۹۹۸، ل ۸۶) ئەگەرچی شعیەر بەپێی کات و سەردەم و شوێن و کەسەکان گۆرانی بەسەردا هاتوو، بەلام لەگەل ئەووەشدا هەمیشە ئاواز پەگەزێکی سەرەکی شعیەر بوو و لەگەل نوێبوونەووەی شعیەردا ئاوازی نوێبوووەتەر و رۆلی ئیستاتیکی خۆی لە شعیەردا بەرجەستە کردوو، هەرئەمەش وایکردوووە زۆری نووسەر و پەخنەگران باسی گرنگی و رۆلی ئاواز بکەن و بەگشتی ئەووەیان روونکردوووەتەر کە ((ئەگەر مۆسیقا و ئاھەنگی رستە و وشە و برگە و هەنگاوەکانی لە شعیەر دەربێنن، سەرەنجام شعیەرەکە لە شعیەریتی دەکەوێ، لە شتیکی رەق و تەق بەولاو هێچی تری لێ نامی نیتەو)) (شێرکۆ بیکەس، ۲۰۰۱، ل ۱۲۱) نووسەران و پەخنەگران هەر لە کۆنەووە باسی شعیەر و ئاوازی شعیریان کردوو و وەکو پەگەزێکی بنەرەتی شعیەر باسیان کردوو. لە ئەدەبی کوردیشدا نووسەران کورد گرنگیان بە ئاوازی شعیەر داو و هەر یەکەیان لە گۆشەنیگای خۆیەووە هەولێ داووە قسەیی لەسەر بکات. بیروپاوانی خۆی دەربارەیی دەربەریت، تاییبەتمەندی و بنەما و پێکھاتەکەیی روونبکاتەو.

یەکەمین کەس باسی ئاوازی شعیری کردبیت لە ئەدەبی کوردیدا (شیخ نوری شیخ سەلح) ه، لە زنجیرە گوتاری (ئەدەبیات) دا باسی کیش و سەروای کردوو و بە بنەمای سەرەکی شعیری داناو. نووسەر برۆای وایە هەر دەقیک بۆ ئەووەی ببیت بە شعیەر پێویستە پابەندی کیش و سەروا بیت، هەر بۆیە بەمجۆرە پێناسەیی شعیەر دەکات ((ئەزم بە ئەو تەززی بیانە ئەلین کە مزین بی بە وەزن و قافیە)) (شیخ نوری شیخ سەلح، ۱۹۲۶، ل ۲) لێرەدا نووسەر کیش و سەروا بە بنەمای سەرەکی شعیەر دادەنیت، هەر وەها کیش و سەروا بە تەنھا خالی جیاکەرەووەی نیوان شعیەر و پەخشانیش دادەنیت و ئەووە روون دەکاتەو، کە هەر دەقیک پابەندی کیش و سەروا بوو؛ ئەووە شعیەر، ئەگەر کیش و سەرواشی تیا نەبوو؛ ئەوا دەبیتە پەخشان، وەك دەلی: ((ئاساری مەنسورە بە ئەو مکالمات و محاوراتە علی العادیه ئەلین کە لە بینی خۆماندا ئیستعمالی ئەکەین و لە هەمومانەووە معلومە. ئاساری مەنزومەش ئەووەبو کە مقید بی بە قیودی وەزن و قافیەو)) (شیخ نوری شیخ سەلح، ۱۹۲۶، ل ۲) بەمجۆرە نووسەر شعیەر و پەخشان لە یەکتەری جیا دەکاتەو و کیش و سەرواش دەکاتە خالی جیاکەرەووەی نیوانیان. هەر وەها نووسەر جەخت لەووەش دەکاتەو، کە کیش و سەروا ئاوازی شعیەر پێک دەهێنن، ئەم ئاوازش دەبیتە پەگەزی سەرەکی پێکھێنانی ئیستاتیکی شعیەرەکە، وەك دەلی: ((ماھیت حقیقتەیی وزن و قافیە ئاھنگە، ... لازمە دقت لە یک شت بکین کە ئەو شتەش جوانییە و جوانیش بە ئاھنگ دیتە وجود)) (شیخ نوری شیخ سەلح، ۱۹۲۶، ل ۲) لێرەدا نووسەر ئەووە روون دەکاتەو، کە بۆ بەرجەستەکردنی جوانی لە

شیعردا پێویستمان بە ئاوازه، واته ئاواز بناغهیهکی سهرهکی پیکهینانی ئیستاتیکی شیعره. ههروهها نووسهه باس له وهش دهکات، که جگه له بوونی کیش و سهروا پێویسته وشهکان خۆشیان ئاوازدان بن، وهك دهلی: ((ئهگهر فکریکی جوان به طرزیکي ئاهنگدار بیان و ئیفا ده بکین له روح قارئین یاخود سامعین دا دو نوع تأثیر حاصل ئەکا یکیکیان ئەساسه ن ئه و فکره جوانهیه که له روحدا هیجان بدیعی حاصل ئەکا، ئه ویتربیشیان ئیفا دهی ئه و فکرهیه که به چند کلیمه یکی موزون قافیهدار و ئاههنگدار بینی ئەکهین که ئەمه یان عینا وکو موسیقی له روح ئه و سامعدا تأثیریکی بدیع حاصل ئەکا)) (شیخ نوری شیخ سألح، ۱۹۲۶، ل ۲) نووسهه لیره دا جگه له باسی کیش و سهروا، باسی وشه ی ئاههنگداریش دهکات، که زاراوه ی وشه ی ئاههنگدار ئاماژه کردنیکی ناراسته وخۆیه به موسیقای ناوه وه ی شیعره، چونکه ((ئهگهرچی راسته وخۆ باس له ئاوازی ناوه وه ی هه لبه ست نه کراوه، به لام دوو تیبینی دیاری له م رووه وه خستۆته بهردهم خوینهر)) (دلشاد عهلی، ۱۹۹۸، ل ۹۴) که ئاماژه ن بۆ ئاوازی ناوه وه ی شیعره.

نووسهه به جیا باسی هه ریه ک له کیش و سهروا دهکات و روونیان دهکاته وه و نموونه یان بۆ ده هیئتیه وه. له باسی کیشدا ئه وه ده خاته روو، که کیش ته رازوو ی موسیقای شیعره، بۆ سه لماندن ی ئه م بۆچوونه شی نموونه به شیعریکی خۆی ده هیئتیه وه، یه که مجار به شیوه ی قسه ی ئاسایی ده ینووسیت و پاشان به شیوه ی شیعره، که کیش و سهروای هه یه، وهك دهلی: ((ئهی جوان وشباب وطن تجدی ئه مرو صبحینی بو تویه چونکه تو ئومیدی وطن و خادم حیاتی، ئه م جمله یه که به صوره تیکی مسلسل بیان و ئیفا ده کرا پیی ئه لین منسور، فقط که به و ترازوه کیشرا و موافقتی ئه و معیاره جیا کرایه وه به چند پارچه یکی موزون کم و زور بعضی تعدیلاتی تیا کرا ئه بی به: صبحینی ئه م تجده بو تویه ئه ی شباب؟ بو تویه ئه ی ئومید وطن خادم حیاتی؟)) (شیخ نوری شیخ سألح، ۱۹۲۶، ل ۲) به مجۆره دووباره جهخت له سه ره جه وه ره ی بوونی کیش دهکاته وه له دیاری کردنی ره گه زی جۆره ئه ده بییه که دا. پاشان باسی کیشی په نجه و کیشی عه رووز دهکات تایبه تمه ندی و بنه ماکانیان روونده کاته وه و نموونه ی شیعرییان بۆ ده هیئتیه وه.

نووسهه له باسی سهروادا ده گه رپته وه بۆ پیناسه که ی خۆی ده رباره ی شیعره، که کیش و سهروای به بنه مای سه ره کی شیعره داناوه، پاشان پیناسه ی سهروا دهکات، وهك دهلی: ((قافییه له نهایت هه م مصرعیکدا له بین هجای ئاخیردا به ئیعتباری تصوت عبارته له مطابقت)) (شیخ نوری شیخ سألح، ۱۹۲۶، ل ۱) ههروهها جهخت له وهش دهکاته وه، که مه به ست له سهروا بۆ به رجه سته کردنی ئاوازی شیعره، که کاریگه ری له سه ره گوینگر هه بیت، بۆیه دهلی: ((جاری له پیش هه م شتیکیدا ئه م جهته ی بیان بکین که مقصد له قافییه بو ئیفا ده تآمین ئاهنگیکی موسیقییه. کوابو له نهایت مصرعه کاندای هجاکانی ئاخری ئه گه ره مالک عین طرز ی تصوت بون ئه و تناظره که له بینی ئه صواتا حاصل ئه بی سامعه نواز ئه بی)) (شیخ نوری شیخ سألح، ۱۹۲۶، ل ۱) کامل هه سن به سیر سه باره ت به م پیناسه یه برۆای وایه نووسهه لاسایی نووسهه ران و ره خه گران ی ئه ده بی عه ره بی نه کردوو ه ته وه ده رباره ی پیناسه ی سهروا، به لکو باسی گه وه ره ی ئه رک ی سهروای کردوو، که په یوه سته به په یاموه ره گره وه. ههروهها (دلشاد عهلی) ش برۆای وایه ئه وه ی ئه م پیناسه یه ی شیخ نوری شیخ سألح جیا ده کاته وه له پیناسه کانی تر ئه وه یه، که وهك دهنگ؛ نهك تیپ مامه له له گه ل سهروادا دهکات، وهك دهلی: ((ئه وه ی له م پیناسه یه ی شیخ نوری دا سه رنج راده کیشی ئه وه یه که به پیچه وانه ی زۆربه ی پیناسه کانی تره وه وهك دهنگ مامه له له گه ل قافییه دا دهکات نهك وهك تیپ، له پال ئه مه شدا سنووری قافییه ش له دوا برگی دیه کاندای دیاری دهکات بی ئه وه ی ژماره ی ئه و دهنگانه ده ست نیشان بکات که ده توان قافییه دروست بکن، ئه مه جگه له وه ی که پیناسه که ی به م شیوه یه ته نها قافییه هه مه ره نگ و قافییه ی مه سنه وی ده گریته وه، چونکه باس له کو تایی مه صره عه کان دهکات نهك کو تایی به یته)) (دلشاد عهلی، ۱۹۹۸، ل ۹۸-۹۹) به لام (په ریژ سابیر) پیی وایه هه یج

جیاوازییەکی لەنیوان پیناسەکە (شێخ نوری) و (نووسەر و ڕەخنەگرانی عەرەب) دا نییە و ئەوەی (شێخ نوری) باسی کردووە هیچی لە سروشتی پیناسەیی سەرۆکە گۆرپووە و جیاوازی دروست نەکردووە، تەنھا پیناسەکەیی فراوان کردووە. (پەرێز سابیر، ۲۰۰۶، ل ۴۱۱-۴۱۲) ئیمەش برۆمان وایە ئەم پیناسەییە شێخ نوری شێخ سألح بۆ سەرۆک تێروانینیکی جیاوازی بۆ سەرۆک و جیاوازییەکی زۆری لەگەڵ ئەو پیناسانەدا هەیە، کە نووسەر و ڕەخنەگرانی عەرەب بۆ سەرۆک کردوویانە، چونکە گۆرانیکیی جەوهەری لە پیناسەیی سەرۆک کردووە؛ بەوەی لەسەر بنەمای دەنگ پیناسەکەیی کردووە و بەستوویەتیەوه بە پەياموهرگرهوه.

بەشیوەیەکی گشتی بیروپراکاتی نووسەر بۆ سەردەمی خۆی گرنگی و پۆلی خۆیان هەیە، بەتایبەتی، کە پیناسەیی شیعەر و کیش و سەرۆکی کردووە و نمونەیی بۆ هیناونەتەوه، هەرۆهە بە ناپاستەوخۆش باسی ئاوازی ناووەهیی شیعری کردووە، بەلام لەگەڵ ئەوەشدا بەدەرنین لە کەموکۆپی، بەتایبەتی بەستەنەهیی شیعەر بە کیش و سەرۆک، بەکێکە لەم کەموکۆپیانە، چونکە بەم پێیە سەرجهەم ئەو دانراوانەیی کیش و سەرۆکیان هەیە و بۆ فێرکردن یان ڕوونکردنەهیی زانست و گەیانندی زانیاری نووسراون بە شیعەر دادەنرێن، کە ئەمەش نەگونجاوه.

تاهیر هاشمی لە گۆڤاری (گەلاوێژ)دا گوتاریکی بەناوی (بیسارانی) بۆ کردووەتەوه و تێیدا لە ڕوانگەیی بەکارهێنانی کیشی شیعەرەوه شاعیرانی کرمانجی خواری و هەرۆکی بەراورد دەکات و ئەوه دەخاتەپوو، کە شاعیرانی هەرۆکی پێش شاعیرانی کرمانجی خواری (جگە لە کیشی پەنجەیی خۆمالی) شیعریان بە دەریاکانی کیشی عەرۆک گوتوو و شاعیرانی هەرۆکی لەم لایەنەشەوه پێش نالی و شاعیرانی کرمانجی خواری و کەوتوون، وەك دەلی: ((بعضی معتقدن کە شعر وتن لە زبانی کوردی دا بە ئەوزان و بحوری تر، ئیبتداعی نالی یا سالمه، کەچی وەختی باش ورد بینەوه وایش نیه، چونکە دیومانە کە شاعری بەناوبانگی هەرە پێشوی کورد "سیدی" هەرۆمانی، کە لە فصحای شعرای ئەم زبانهیە لە زبانی خویا شعری بە وزنەکانی تریش هەلبەستو، داخەکەم دیوانەکەیی زور نایافته و نوسەری ئەم دیررانە، هەر دوو غزلی دیوه، یەکی بە وزنی بحری خفیف کە لێردا بو نمونە ئەی نوسینو وه یەکی بە وزنی بحری رجز)) (تاهیر هاشمی، ۱۹۴۳، ل ۴۲) بەشیوەیەکی گشتی شاعیرانی شیوه زاری گۆران پێش شاعیرانی شیوه زاری کرمانجی خواری، بەتایبەتی (قوتابخانەیی نالی) شیعری بەرزبیا گوتوو و بەرهمەکانیان لە میژووی ئەدەبی کوردیدا جینگەیی خۆیان کردووەتەوه، سەبارەت بە بەکارهێنانی کیشی عەرۆکی عەرەبی، بەشیک لە توێژەرانی میژووی ئەدەبی کوردی برۆکیان وایە بابا تاھیری عوریانی هەمەدانی (۱۹۳۰-۲۰۱۰ز) یەکەمین شاعیری کورد، کە چوارینەکانی بە کیشی عەرۆکی عەرەبی داناو. هەرۆهە ئەگەر چەند شاعیریکی شیوه زاری گۆران بە کیشی عەرۆک شیعریشیان دانابن، ئەوه هیچ لەو راستییە ناگۆرپت، کە بەکارهێنانی کیشی عەرۆک لە شیعردا لای شاعیرانی ئەم شیوه زارە نەبوو تەباو و زۆرەیی شیعری شاعیرانی ئەم شیوه زارە کیشی پەنجەیی خۆمالییە.

فایەق بیکەس لە گۆڤاری (گەلاوێژ)دا، لە گوتاری (پیشکەشی ماموستا.ب.هەوری)دا ئەوه ڕوون دەکاتەوه، کە دێرە شیعریکی (هەوری) لەڕووی ئاوازیوە لەنگی تێدایە و کیشەکەیی تەواو نییە، کاتیک بەراوردی دەکەین بەدێرە شیعەرەکانی تر، وەك دەلی: ((نازانم جەنابت چە نوعه دلایلیکت ئەوی کە نشانت بەدم بو لەنگی ئەم مصرعه "من که بی پرس بیمه دنیاوه"، ئەگەر نەختی زهوقی ئەدەبیت بیی ئەبوا یە بتزانایه کە لەنگه، جگە لەوهش رباعیهکانی تو کە لەسەر ئاهەنگی "مستفعلاتن مستفعلاتن" ه، فەرمو ئەم مصرعهی پی بکیشەوه بزانه چونه؟)) (فایەق بیکەس، ۱۹۴۴، ل ۵۳) پاشان جەخت لەسەر ئەوه دەکاتەوه، کە چوارینەکانی شاعیر پرن لە کەموکۆپی و ناتەواوی و لەنگی و واتا بە دەستەوه نادەن، هەرۆیە داوا لە شاعیران و ئەدیبان دەکات ئەم راستییەیی، کە ئەم باسی کردووە بسەلمینن، وەك

دەلن: ((لەنگی و کەم و کوری و بی معنایی رباعیەکانتم حوالەى رأى شاعر و ئەدیبهکانى کورد کردووە ئەوان وەلاممان ئەدەنەو)) (فایەق بیکەس، ۱۹۴۴، ل ۵۳)

فایەق بیکەس لە ژمارە (۹) ی سالی (۴) گۆڤاری (گەلاویژ) دا لە گوتاری (م. کاردوخی لە تاي تەرازوی شەردا) دا جگە لەوەی لە پرووی زمانەووە پەخنەى توندی لى گرتوو، لەهەمان کاتدا پەخنەى لە ئاوازی شیعەرە کەش گرتوو و برۆای وایە لە دێرپێک لە شیعەرە کەدا سەرواکەى تەواو نییە، ئەگەرچی وشەى کۆتایی دێرپە شیعەرە کە یەكە، لەگەڵ ئەوەشدا سەرواکەى تەواو نییە و هەولێ داو بەهینانەوێ نموونەى شیعری (زیوهر) ناتەواویە شیعرییە کەى (کاردوخی) دەربخات، وەك دەلن: ((بەلى ئەم شەعرە موزونە، بەلام وادیارە کە م. کاردوخی لە ئسولی شەرا نەشارەزایە؛ چونکە دوا ووشەى هەر دو مسرەعە کە "جیگە" یە ئەبى کلمەى پێش جیگە لە سەر یەك وەزن بى. تەماشاییكى ئەم بەیتەى "زیوهر" بکەن کە وینەى بکە بو ئەمە... لیرەدا ئەبینن کە ووشەى منى لە هەر دو مسرەعەى بەیتە کەدا بەکار هینراو، بەلام ووشەى پێش منى لە هەر دو مسرەعە کەدا لەسەر یەك قافیە یە، کە عبارەتە لە شیرینی وە ژینی)) (فایەق بیکەس، ۱۹۴۳، ل ۵۷) لیرەدا ئەگەرچی پەخنە کەى نووسەر بەزمانیکى زبەر، بەلام لەجیگەى خۆیدا یە، چونکە یەكێک لە بنەماکانى سەروا ئەو یە، کە ئەگەر پاش سەروا هەبوو، ئەوا وشەکانى پێش (پاش سەروا) دەبن بە وشەى سەروا و پێویستە هاوئاوازی یەك بن، کە لەم دێرپە شیعەرەدا وشەکانى پێش سەروا هاوئاوازان نین و بوونەتە مایەى لەنگى شیعەرە کە.

(محەمەد ئەمین کاردوخی) لە گۆڤاری (گەلاویژ) دا لە گوتاری (وەلامى لیکولینەووە) کە وەلامى پەخنەکانى (بیکەس) دەداتەو، سەبارەت بە مۆسیقای یەكێک لە دێرپە شیعەرەکانى، سوپاسى (بیکەس) دەکات کە لەنگیە کى سەروای شیعەرە کەى راست کردووە تەو، هەر وەها ئەو پوون دەکاتەو، کە پێشتر نەیزانیووە ئەگەر وشەى کۆتایی دێرپە شیعەرە یەك بوون ئەوا دەبێتە پاش سەروا و وشەى پێشیان دەبێتە وشەى سەروا؛ کە دەبێت هاوسەروا بن، وەك دەلن: ((لە لى کولینەووە کەى ماموستا "ف. بیکەس" شتیك کە زورم پى خوش بووبى وەکو گول پى گەشامەو و بەلامەو زور ریک بووبى، بووبى بە ماموستای لەمەودوام "قافیەى شەعر" بو کە یەکیکیان چەوت بو هەرچەندە مەوزون بو، چونکى ئەم ئەزانى دوا وشەى دو مصرع ئەگەر هاتو یەك کلمە بو، پێویستە وشەى پێش ئەو دو کلمە یە لەسەر یەك وەزن (سەروا) بى، بەلى ئەمەم نەزانى بو)) (محەمەد ئەمین کاردوخی، ۱۹۴۳، ل ۶۳) بەلام لەگەڵ ئەمەشدا نووسەر بەرگری لەخۆى دەکات و ئەو دەخاتە پوو، کە زۆر بەى شاعیران داوايان کردووە شاعیر زۆر خۆى بە دۆزینەوێ سەرواوە ماندوو نەکات و تەنها بوونى هاوڕێک بوونى کیش بەسە بۆ جوانى شیعەر، وەك دەلن: ((بەلام ئەم زانى کە زور لە شاعەرەکانى فارس و ئەدیبهکانى سەدەى بیستەم فەرمویانە شاعەر پێویست نیه زور خوی ماندو بکا بو دوزینەوێ قافیە، شەعر هەر مەوزون بى بەسە، مەبەس لە شەعر دەرخستنى ئامانجە نەك ریزکردنى ووشە و قافیە)) (محەمەد ئەمین کاردوخی، ۱۹۴۳، ل ۶۳) بەدڵنیاییەو لە سەرەتای سەدەمى بیستەمەو شەپۆلێكى نوێی ئەدەبى هاتە ئاراو، کە لە جیاتى گرنگی دان بە کیش و سەروا داوايان دەکرد گرنگی بە ناوهرۆكى شیعەر بدرێت، بەلام بەرچاوەردنى پاراستنى ئاوازی شیعەرە کە.

بیکەس لە ژمارە (۷) ی سالی (۵) گۆڤاری (گەلاویژ) دا لە گوتاری (سەرنجدانى لە ئەدەبیاتى مەنگورپى) دا پەخنە لەو چوارینانە دەگرێت کە (مەنگورپى) لە ژمارە (۵) ی سالی (۵) ی گۆڤاری (گەلاویژ) دا بلاویکردوونە تەو و لە یەكێک لە چوارینەکاندا پەخنە لە ئاوازی شیعەرە کە دەگرێت و برۆای وایە نیوهدێرپى دووهم و چوارەم لە پرووی کیشەو لەنگن، وەك دەلن: ((جاری پێش ئەوێ کە بو معنا بگەریین، چونکە "المعنى فى بطن الشاعر" دینە سەر کیشانى بومان دەرنەکەوێ کە مصرعى دووهم و چوارەم لەنگن، ئەبوا یە بیفەرماو یە "ئاگات لە خوبى لە ژنى جامباز" ووشەى "زور" لیرەدا زیادە، وە لە مصرعى چوارەمدا بیفەرماو یە "ئەگەر دروست بى" لە چنگ هەزاران خوی کردە دەرباز" لیرەشدا

حرفی "و" (زیاده)) (فایه ق بیکهس، ۱۹۴۴، ل ۶۳) کاتیک به وردی سهیری چوارینه که دهکین له پرووی کیشه وه: کیشهی پهنجهی خۆمالییه (۱۰) برگیه یی وهستان له ناوهنده و بهراوردی دهکین بهوهی (بیکهس) دهیلپت، ئهوا له نیوه دپیری دووهم که دهلی (ئاگات له خوبی له ژنی زور جامباز) ئهوا ژمارهی برگیهکانی دهبن به (۱۱) برگیه، که ئهمهش نهگونجاوه، ئهگهر وشهی (زۆر) لابهترین له نیوه دپیری دووهمدا کیشه کهی هاوئاوهنگ دهییت. بهلام کاتیک سهیری نیوه دپیری چوارهم دهکین که بریتیه له (له چنگ ههزاران خوی کردوه دهرباز) هیچ لهنگیه کی کیشی تیدا نییه و نیوه دپیره که (۱۰) برگیه، ئهوهی (بیکهس) به لهنگی داناوه تهنها بۆ ئهوهیه ئاساتر بخوینرتهوه.

میرزا مارف له گوڤاری (گهلاویژ)دا له گوتاریکی بهناوی (بو ماموستای زور گهوره جهنابی پیره میرد) بلاو کردوو تهوه بۆ ئهوهی رهخه له چهند دپیره شیعریکی پیره میرد بگریت، که له ژماره (۱۰) ی سالی (۴) گوڤاری (گهلاویژ)دا بلاوی کردوو تهوه و له پرووی ئاوازه وه لهنگن. نووسه سه رهتا به شیوهیه کی گشتی قسه له سه ره شیعری شاعیر و توانای شیعری و ئه و ئیستاتیکیه دهکات، که له شیعری شاعیردا ههیه و بروای وایه شیعرهکانی شاعیر چیژیکی ئاوازه به خوینهر ده به خشیت، که نموونه یان زۆر کهمه، پاشان دپته سه ره لایه نی موسیقای شاعر و ئه وه دهخاته پروو له گه ل جوانی و رازاوه ییدا پیویسته شاعر له پرووی ئاوازیسه وه تهواوییت، هه ره دوو نیوه دپریکی له پرووی کیشه وه هاوتا بن، ئه گهر نا شیعره که لهنگ دهییت، وهک دهلی: ((شاعر زیاد له جوانی معنا و شیرنی بیان ترازویه کیشی ههیه ئه بی به و ترازوو به کیشری و جوت برامبه ربی وه سه ره نهکات که چی وهکو بهراوه ردم کرد له و شعرا نهی که له ژماره ۱۰ ی سالی ۴ و مانگی تشرینی یکه ی سالی ۱۹۴۳ ی گوڤاری گلاویژدا فه رموتانه بهراوه رد نهکراوه ئهوا ئیمه بهراوه ردمان کرد و خستمانه ترازوو که وه بوتان ده رکهوی له نیوه شعری ئه وهلی شعری سیهم له ترازوو کهدا چهند سه ره نهکات وه وهکو عملیاتی حسابی له یکم طرح کرد حاصلی طرحه که هه مووه زیاده و هاوتای هاوریکانی نییه. نیوه شعره که: قژرین و پرچ برین بو ماته می جارن که ئیستا قژر نهما - قژرین و پرچ برین بو ماته م ... ئیستا قژر نهما - ی جارن که - زیاده)) (میرزا مارف، ۱۹۴۳، ل ۵۹) به دلنیا ییه وه ره خه که ی نووسه ره له جپی خۆبدا یه و شیعره که لهنگه، چونکه کاتیک سهیری شیعره که ی پیره میرد مان کرد، بۆمان ده رکهوت شیعره که له سه ره کیشی (ره جهزی هه شت ههنگاوی مه حزوفه - فاعلاتن، فاعلاتن، فاعلاتن، فاعلا یه، و هه ره نیوه دپریکی (۱۵) برگیه، به لام ئه م نیوه دپیری نووسه ر ئاماژه ی پی کردوو ژماره ی برگیهکانی (۱۹) برگیه و ئه گهر (ی جارن که) ی لی لابهترین، که نووسه ره به زیاده ی داناوه، ئهوکات ژماره ی برگیهکانی نیوه دپیره که دهیته (۱۵) برگیه و کیشی نیوه دپیره که له گه ل تهواوی شیعره که هاوسهنگ دهییت.

ههروهها نووسه ره بروای وایه نیوه دپیری دووهمی دپیره شیعری پینجه میس لهنگه و له کاتی کیشاندا هاوسهنگ نییه، وهک دهلی: ((وه دیسان نیوه شعری دوهمی شعری پینجه م ئه ویش زور سه ری کردوه به لام تصحیحی ئهویانم نه کرد و هیشتمه وه بو خوتان)) (میرزا مارف، ۱۹۴۳، ل ۵۹) سه بارهت به م نیوه دپیره ش کاتیک بهراوردی دهکین بۆمان ده رده که ویت که ژماره ی برگیهکانی (۱۶) برگیه و یه ک برگیه زیاتره له کیشی دپیره شیعرهکانی تر و لهنگی کیشه که ی له ته فعیله ی چواره می نیوه دپیره که دایه.

محهمد سالح دیلان له گوتاریکیدا به ناوی (چۆن ئه ده بی کوردی دراسه بکهین) باس له وه دهکات تا ئیستا توژیینه وهیه کی زانستی له باره ی ئه ده بی کوردی به تاییه تی له باره ی شیعری کوردییه وه نه نووسراوه، ئه گه رچی شتی زۆری له سه ره نووسراوه و هه ندیک ده لپن دواکه وتوو و هه ندیکی تریش ده لپن پیشکه وتوو، به لام به بروای نووسه ره ئه وه ی گرنگه ئه وه یه، که ئیمه به چ پیوه ریکی توژیینه وه له شیعری کوردی بکهین، چونکه نووسه ره بروای وایه پیویسته ده سته ردار ی پیوه رهکانی شیعری عه ره بی بین، چونکه ئه م پیوه رانه ی شیعری بیگانه ناتوانن ئه و ئاما نه بده نه

دهستمانه وه که مه به ستمانه، وهك دهلی: ((ئایا خصائص و ممیزاتی شیعر و زمانی عهره بی بکهین به معیاری شیعر و زمانی کوردی؟ مه سه لا که پارچه شیعرێکی شاعیری ههره گه وره کورد مه وله ویمان هینا سه رده سگای شیکردنه وه، هه موو دراسه که مان بریتی بئ له وهی ئەم شیعره نه زا که تیکی تیدایه، ئەوی تریان فهنی به دیهی تیا به کارهاتوو، ئەوه یان به لاغیه، ئەمی تریان مورته به، ئەوه فهنی به یانه، دهی دهی تا هه موو شیعره کان ئەبی به نه شره یه کی دهنگ و باسی ته رجه مه کراو به نسبهت معیاری خصائص و ممیزاتی شیعرێ کوردییه وه)) (محهمه د سألح دیلان، ۱۹۹۶، ل ۱۹-۲۰) نووسه ر به توندی دژی ئەوه یه که به پیتی پیوه ره کانی کیشی عهرووزی عهره بی شیعرێ کوردی هه لسه نگینین، وهك دهلی: ((که هاتو هاتینه سه ر کیش و قافییه له ده رگای ره خنه گرتنا بلیی ئەم شیعره یان به مفاعل فعلات و ئەوی تریان به مفاعل مفاعل فعلات .. کورت دینئ له نگه، خواره،)) (محهمه د سألح دیلان، ۱۹۹۶، ل ۲۰) چونکه نووسه ر بروای وایه کیشی عهرووز له گه ل بنه ماکانی زمانی کوردیدا ناگونجیت. زمانی کوردی و زمانی عهره بی دوو زمانی جیاوازن و تاییه تمه ندییه کان یان جیاوازن، نووسه ر دهلی: ((مامؤستا گۆران له پیشه کی کۆمه له شیعره که یدا (به هه شت و یادگار) ئەلی: تا بۆ دوا جار وازم له عروض هینا و هیجا-شیوهی په نجه م کرد به کیش بۆ دارشتنی هه لبه ست، چونکه ئەم جۆره له گه ل خصائص و ممیزاتی کوردیدا با شتر ریک ئەکه وئ. گۆران بۆچی ئەلی: تا بۆ دوا جار وازم له عروض هینا، چونکی زمانی کوردی که شیعرێ کوردی پئ ئەوترئ جیاوازه و جیا یه له گه ل ئەو خصائصانه دا که زمانه دراوسێکان هه یانه، بیئهی کوردستان که جوانی سروشتی باش تیدا ئەبیینئ مه لبه ندی ئیحایه بۆ رۆمانتیک)) (محهمه د سألح دیلان، ۱۹۹۶، ل ۲۰)

به بروای ئیمه قسه کانی نووسه ر له جیگه ی خۆیدان، چونکه له بنه رته دا بنه ماکانی عهرووز له گه ل تاییه تمه ندی زمانی کوردیدا ناگونجیت، سه بارهت به (گۆران) یش، پاش ئەوهی ده سته برداری کیشی عهرووز و یه کیتی سه روا بوو، گه راپیه وه سه ر کیشی په نجه ی خۆمالی و به سوود وه رگرتن له ئەده بی نه ته وه کانی تر توانی ئەده بیکی نوپی جیاوازه له ئەده بی کلاسیک دا به یئیت، که بووه یه کیک له شاعیره دیاره کانی تازه گه ری له ئەده بی کوردیدا و سه رمه شق بۆ شاعیرانی دوا ی خۆی، بۆ ئەوهی له سه ر هه مان رپوشوین به رده وام بن له تازه گه ری له شیعر دا.

مه عروف به رزنجی له گۆفاری (شه فهق) دا گوتاریکی به ناوی (کون و تازه له شیعر) نووسیه و تیییدا بیرو پای خۆی ده رباره ی شیعرێ کۆن و تازه ده ربرپوه، نووسه ر سه ره تا هه ول دده ات له پیناسه ی شیعره وه بچیته ناو باسه که وه، هه ربۆیه چه ند پیناسه یه کی شیعر ده کات و تاکه خالی هاوبه شی نیوان پیناسه کان (ئاواز) ه، پیناسه کان جه خت له سه ر ئەوه ده که نه وه، که شیعر ده ربرپینکی خاوه ن ئاوازه و سه ره تا له گۆرانییه وه وه رگه یراوه، وهك دهلی: ((شیعر چییه؟ شیعر گورانییه، گورانی بی شیعر نابی و شیعریش ئەگه ر له گه ل گورانییدا ریک نه که وی به شیعر ناژمیرری)) (مه عروف به رزنجی، ۱۹۵۸، ل ۶) نووسه ر بۆ پالپشتی قسه کانی نموونه ی به وته ی چه ند نووسه ریک هینا وه ته وه، که هه موویان جه خت له سه ر ئەوه ده که نه وه، که شیعر و گۆرانی دوانه یه کی لیکدانه براون و ئاوازی به نه مایه کی سه ره کی شیعره، وهك دهلی: ((ماموستا مه عروف ره سافی ئەلی: شیعر له گورانی بوه و پیکه وه نوساون، له به ره ئەوه پیویسته له گه ل ئاواز و نه غمه ی گورانییدا ریک بی ئەوه ش به ریکی وه زن ئەبی له به ینیانا. ماموستا محمود عقاد ئەلی: کاتی ئاده میزاد پیکه وت له ژیا نیا ئاخاوتنی خسته ناو گورانییه وه، بو به شیعر، هه میشه شیعر له گه ل نه غمه "ایقاع" دا جوت بوه)) (مه عروف به رزنجی، ۱۹۵۸، ل ۶) بۆیه هه ر ده ربرپینک له گه ل ئاوازی گۆرانییدا ریک نه که ویئ شیعر نییه و ئەو ئاوازه ش، که له شیعر دا هه یه له رپنگه ی (کیش و سه روا) وه به رجه سته ده بیئ، وهك دهلی: ((ریک و جوتی شیعر له گه ل نه غمه دا چون پیک دی؟ عقاد ئەلی: یا به یه کیتی وه زن "کیش" یا به قافییه که بریتییه له دو باره کردنه وهی وشه بیک، یا

بە بەكارھىنانى وەزىن و قافىيە بىكەوھ)) (مەعرف بەرزىجى، ۱۹۵۸، ل ۶) پاشان پوختەى بىرەكە بەوۋە دەخاتەروو، كە شىعەر دەبى كېشى ھەبىت، مۇسقىقاي ھەبىت، برواشى واىە كېش و ئاواز يەك شتن.

نووسەر برواى واىە ئەوۋەى وا دەكات شىعەر گۆرانى بەسەردا بىت واقىى ژيانى كۆمەلایە تىبە، كە بە چەند قۇناغىكدا تىپەر بووہ (كلاسسىكى و رۇمانتىكى و واقىى)، پاشان بە پوختى باسى ھەر يەك لەم قۇناغانە دەكات، ئەوۋەش دەخاتەروو، كە شىعەرى كوردى ئىستا لە قۇناغى واقىيدايە و شاعىرانى كورد كۆت و زنجىرى كېشى كۇنيان تىكشكاندوۋە و سەرواش بە شىواوزىكى جىاواز بەكاردەھىنن، بەلام پىويستە ھەمىشە ئاواز بەرجەستە بكن و دەستبەردارى كېشى شىعەر نەبن، وەك دەلى: ((شاعىر و بويزانى ئەم سەدەى بىستەمە كوت و زنجىرى كونيان شكاند و قابلىكى تریان دروست كرد، وازيان لە قافىە ھىنا، وەزىيان بە چەشنىكى كە ھەلسوران. جاران وەزىن لەسەر كەرتە شىعەر دائەمەزرا ئىمرو لەسەر تەفەىلە دائەمەزرى، گوى نادىرتە كورت و درىزى كەرتەكانى شىعەر، بەلام موسىقا ئەپارىزى ئەوۋىش بە لانەدان لە وەزىن)) (مەعرف بەرزىجى، ۱۹۵۸، ل ۹) ھەربۇيە شىعەرەكانى (بت و بتەوان، شۆرپىگىرى) گۆران و (پىگەى خەبات) ى دىلان بە نموونەى سەركەوتوۋى شىعەرى نوپى سەردەم دادەنەت، كە كېشى بىرگەبىيان تىدا بەرجەستە كراوہ و يەكېتى و اتايان ھەيە و بەشپواوزىكى ھونەرى جوان نووسراون، كە بەبرواى (دلشاد ەلى) ئەم بۇچوونەى (مەعرف بەرزىجى) رەنگدانەوۋەى بنەماى چەمكى شىعەرى سەربەستە لە ئەدەبى ەەرەبىدا كە (نازك الملائكە) بەكارى ھىناوہ، وەك دەلى: ((بەگشتى ئەو بۇچوونەى مارق بەرزىجى بۇخۇى ھەمان دەستنىشانكردنى چەمكى ھۇنراوۋەى سەربەستە لە ئەدەبى ەەرەبىدا، تەنھا تىبىنىيەكېش كە لىرەدا دەبى بخىرتەروو ئەوۋەيە كە يەكېتى ھەلبەست پىوۋەندى بەھۇنراوۋەى سەربەستەوۋە نىيە بەو مانايەى كە مارق بەرزىجى بۇ چوۋە، چونكە ئەم چەشەنە ھۇنراوۋەيە زىاتر مامەلە كىردىكى نوپىە لەگەل ئاوازى ھۇنراوۋەدا)) (دلشاد ەلى، ۱۹۹۸، ل ۱۵۲)

نووسەر بەشپوۋەيەكى گشتى كېش و سەرواى لە شىعەرى كوردىدا روونكردوۋەتەو، جەختى لەسەر دەستبەرداربوۋنى كېشى ەرووز و يەكېتى سەروا كىردوۋەتەو و ستايشى بەكارھىنانى كېشى پەنجە و سەرواى ھەمەرەنگى لاي شاعىران كىردوۋە، بەلام نووسەر لەوۋەدا كەوتوۋەتە ھەلەوۋە كە ئاوازى شىعەرى بەستوۋەتەو بە كېشەوۋە و برواى واىە ناكىت شىعەر بى كېش بىت، چونكە وەكو پىشتر باسما كىرد چەند رەگەزىك بەشدارى لە پىكھىنانى ئاوازى شىعەردا دەكن، كە كېش يەكېكە لەو رەگەزانە، نەك تاكە رەگەزى پىكھىنەرى مۇسقىقاي شىعەر.

ھەزار موكرىانى لە گۆقارى (روناھى) دا گوتارىكى رەخنەيى بەناۋى (ئەدەبى كوردى سەر بەرەو ژىرو دەروا) لەسەر شىعەرى نوپى كوردى نووسىۋە و تىپايدا بەشپوۋەيەكى تەنزاىمىز رەخنە لە شىعەرى نوپى كوردى دەگرىت و نووسىنەكەى بەسەر چەند تەوۋەرىكدا دابەش كىردوۋە و ھەر تەوۋەرىك ناۋىكى لى ناوہ. لە تەوۋەرى (لاساىى مىلانەش) دا لەسەر ئاوازى شىعەرى نوپى راوہستاوہ و دژايەتى خۇى بۇ ئەو شىعەرەنە دەردەبىت، كە بە لاساىىكردنەوۋەى رۇژئاوا دادەنرىت و (كېش و سەروا) ى نىيە، بەو بىانوۋەى رۇژئاوايىەكان ژيانى خۇيان گۆرپوۋە و ئىستا زۇر پىشكەوتوون، ئىمەش خۇ ئەگەر ناتوانىن وەك ئەوان پىش بكەوبىن خۇ دەتوانىن ئەدەبەكەمان وەك ئەدەبى رۇژئاوايىەكان لىكەين، وەك دەلى: ((دەسا ئەوۋەى دەتوانىن با ئەوۋە بكەين: ئەدەبەكەى خومان وەك ھى ئەوان لى بكەين، ئەگەر نەمانتوانى معنا و نىازى وەك ئەوانىش بىنەن قەى ناكە ھەر كەسم و بىچمەكە ھەسايە، دەوۋەرن بروانن باوكم: كوا ئەوان لەسەر رەوتى فەولون فەول دەرون؟ شىعەرى ئوروپاىى نە قافىەى ھەيە و نە وەزىن، ئىمەش با لەسەر رەوتى ئەوان بروىن و زورىش ھاسانە)) (ھەزار، ۱۹۶۰، ل ۶۳) پاشان وەك نموونە بۇ قسەكانى چەند دىپرىك رىز دەكات لەسەر شىوۋەى شىعەر، كە كېش و سەرواى نىيە، پاشان ئەوۋە دەخاتەروو، كە رۇژئاوايىەكان سەرەپاى ئەو ھەموو پىشكەوتن و شارشتاننىيەتەش ھىشتا ھەر لەسەر رەوتى شىعەرى ھەزار سال لەمەو پىش دەپۇن، چونكە شىعەر دەبىت

گوزارشت له ژبان و گوزهران و چیتزی باوی کۆمهل بکات، وهك دهلی: ((بریا كهسیك بوايه ئەم تازه كورانهی دابسرکاندایه و بیگوتایه کاکه! ئەو کونهی تو دەستت پیداکردوووه جی ماوه چویلکههێ تیدانیه!! روژئاواییهکان که باری ژبانی خویان گوریوه، کهریان گوریوه به فروک، بهلام رهوت و ههواي شيعريان ههر هی ههزار سال لهمهوبهره. شيعر نهوهیه گهل به گورانی دهلی و گهلهکانی روژئاوا گورانیهکانیان شيعری ئاواي دهوی باوی ژبانیان گوراوه، بهلام زهوقی گورانیان نهگوراوه، هاتوون لهسهه کونهکهی خویان زیادیان کردوه و ریک و پیکیان خستوه و له گورانی ساکارهوه خستویانه ته ناو موسیقاوه و لهسهه کاغز دایان کوتاوه که گوم نهبی)) (ههزار، ۱۹۶۰، ل ۶۳)

نووسهر داواي دهستبهرداربوون له ئاوازي بیگانه و گهراوهوه بۆ ئاوازي خۆمالي دهکات و هاوپرايه لهگهڵ ئەو کهسانه، که داواي دهستبهرداربوون له موسیقای عهرهبی (کیشی عهرووز) دهکهن و ئەم داواکارییه به شتیکی پهسهندهزانیته، وهك دهلی: ((تو که خهياي نوسيني تازهت ههيه و دهتهوي وهك خوداپیداوان بکهی؟ زور بیریکی پهسهنده منیش لهگهلم که دهست له فهولون فهول و مهفاعیلن فهولات بهردهی که ئەمه میراتیکی کون و دواپراوی عهرهبانه و له بن عهبا و عهگالهوه به سواری حوشتر بومان هاتوه و به سهتان ساله به ملمانهوه چهسهپوه)) (ههزار، ۱۹۶۰، ل ۶۵) نووسهر جهخت لهسهه دهست بهرداربوون له کیشی عهرووز دهکاتهوه بهلام دژی نهوهیه به یهکجاری دهستبهرداری کیش و سهروا بین بهناوی شوینکهوتنی ئەدهبی نهوروپیهوه، نووسهر رهخنه لهوانه دهگریت دهیانهویته لاسایی ئەدهبی نهوروپایی بکهنهوه، چونکه ئەم گۆرینهوهیه سوودیکی وای نییه و ناتوانی پیوستییه چهشهیهکانی تاکی کوردی پرپکاتهوه، چونکه له کۆتاییدا دهست بهرداری ههندی بنهمای هونهری ئەدهبی بیگانه بوویت، لهههمانکاتدا کهوتیته لاساییکردنهوهی ئەدهبیکی تری بیگانه، که ئەمهش به زبانی ئەدهبهکهمان دهشکپتهوه، وهك دهلی: ((دهست له کلکی ههواي شيعری عهرهبا ههگره چونکه پیم وایه له زهوقی کوردی گورانی بیژ و گوینگر دوره، تو که ئەوهم بو بهههواي ئوروپایی بگوربهوه؟؟ بهسهه ههزار گوریسیش به زهوقی هیچ کوردیکهوه نانسو)) (ههزار، ۱۹۶۰، ل ۶۵)

نووسهر داواي ئەوه دهکات، که شاعیرانی کورد بگهڕینهوه بۆ ئاوازي خۆمالي (کیش و سهرواي خۆمالي) و بیکهنه بنهمای تازهگهری و نویووونهوه، ئەمهش لهبهرنهوهی گۆرانی کۆنی کوردی به ههزاران ئاوازي جیاوازي تیدایه و ئەم ئاوازانەش لهگهڵ ههست و هۆشی میلیله تدا پێک دهکهویته و شاعیریش دهتوانیته شيعرهکانی خۆی پێ نوێ بکاتهوه، نووسهر (مهولهوی تاوهگۆزی) به شاعیریکی نویگهه دادهنیت، لهبهر ئەوهی پهیرهوی ئاوازي پهسهنی کوردی کردوووه و شيعرهکانیشی لهگهڵ چیتزی گشتیدا دهگونجیته، ههروهها داوا دهکات شاعیران بگهڕینهوه بۆ ئاوازهکانی لاوک و چهیران و هونهرهکانی تری گۆرانی کوردی، نووسهر دهلی: ((من به مهولهوی تاوهگۆزی دهلیم تازه که شيعرهکانی بو گورانی ههمو گورانیبیژیکی کورد دهست ئەدا و لهگهڵ پتر له پهنا ههوادا ریک دهکهوی. دهتهوی تازهبیهوه بچو شيعری به معنای تازه بهههواي بهیتهکانی کوردی لهسهه رهوتی چهیران و لاوک و لهشکرپو خهزال بلی چی له دلت دایه بیخه ناو ههوايهکی، که کورد به گورانی دهیلین تا بیبیسن و بچیته دلپانهوه و بهم هویهوه باری ژبانی ناخوشیان پی بگوره)) (ههزار، ۱۹۶۰، ل ۶۵-۶۶)

نووسهر ئەوه دهخاتهروو، که (گۆران) شاعیریکی نویگههه و خاوهن قوتابخانهیهکی نوییه له ئەدهبی کوردیدا، لهگهڵ ئەوهشدا پابهندی کیش و سهروا بووه، چونکه (گۆران) شاعیریکی لیزان بووه و دهستبهرداری کیشی عهرووزی عهرهبی بووه و به کیش و سهرواي خۆمالي واتای تازهی پیشکەش کردوووه، که ههه ئەمهش نهپنی سههههوتنی شاعیر و بهرهو پیشچووونی بووه، وهك دهلی: ((من تا ئیستا شيعریکی گورانم نهدیوه که وهزن و قافییهی نهبی. وه باوهریشم

وايە كە گوران خاوەن مەدرەسەيەكى تازەيە بەلام فيلەكەى دوزىبوە تەو دەستى لە كلكى حوشترەكە بەرداوە و مەعنای تازەى خستونە ناو بەندوباوى كوردانەى خومانەو)) (هەژار، ۱۹۶۰، ل ۶۶)

نووسەر لە گوتارەكەيدا داواى نوپوونەوەى شيعرى كوردى و دەستبەردارىبوون لە بنەماى كيش و سەرواى شيعرى عەرەبى دەكات، بەلام دژى ئەو هەيشە كە بەيەكجارى دەستبەردارى كيش و سەرواى بيبين بەناوى لاسايكردنەوەى شيعرى ئەوروپىيەو، نووسەر برواى وايە باشتەين رېنگا بۆ نوپكردنەوەى شيعرى كوردى گەرانەوەيە بۆ كيش و سەرواى خۆمالى و نوپكردنەوەى شيعرە بەم بنەما هونەريانەى شيعرى خۆمالى كوردى، وەك (گۆران) ئەم كارەى كردووە. بەبۆچوونى ئېمەش قسەكانى نووسەر لە جىگەى خۆيدان، بە تايبەتى كاتېك داوا دەكات بە پشت بەستن بە ئاواى شيعرى خۆمالى شيعرى كوردى نوپكردنەو، پيرەمپرد و گۆران دوو شاعىرى گەورەى كوردن و شيعرەكانيان نموونەى شيعرى جوان و داھينەرانەن. بەلام ئەو بۆچوونەى، كە برواى وايە شوپنكەوتنى ئەدەبى ئەوروپى بېسوودە و پيوستىيە چەشەيبەكانى تاكى كوردى پرناكاتەو تەواو نيبە، چونكە هەرەك سوود وەرگرتن لە ئەدەبى رۆژھەلاتى ئىسلامى ئەدەبىيەكى بەرزى پر لە ئىستاتىكاي بۆمان هينايە ئاراو، بە هەمان شيوە سوود وەرگرتن لە ئەدەبى ئەوروپىيەش لەو سەردەمەدا رۆلى خۆى هەبوو لە هينانە ئاراي ئەدەبىيەكى بەرزى پر ئىستاتىكى. كەواتە گەر بمانەوئى ئەدەبىيەكى كالا بەقەد بالامان هەبى، دەبى لەسەر ئاواز (كيش و سەروا)ى خۆمالى بىت، نەك بېگانە.

نووسەرېك بەناوى (هيو) لە رۆژنامەى (كوردستان) دا گوتارېكى بەناوى (بەسەرھات و شوپنەواری ماموستا گوران) بلاوكردووە تەو و تيايدا تيشكى خستوو تە سەر لايەنى ئاواى شيعرەكانى گۆران و لىي دوواو و پوونى كردووە تەو، بۆ ئەم كارەشى پشتى بە چەند سەرچاوەيەك بەستوو. نووسەر لە سەر تادا لەسەر شيعرى كوردى بەگشتى راوہستاو و ئەوەى خستوو تەروو، كە ئەم جۆرە شيعرە بە كيشىكى رەوان نووسراون و دوورن لە كيشى (عەرووزى) عەرەبى، كە دەبىتە ھۆى لاواز كردنى شيعر، هەرەھا ئەوەى خستوو تەروو، كە شيعرى نە تەوەكانى ھاوسىي كورد بە ھۆى بەكارهينانى كيشى عەرووزەو شيعريان لاوازن و وەك شيعرى كوردى بەھيز نين، ئەمەش لە بەرئەوەى شيعرى كوردى كيشى خۆمالى بەكار دەھين، وەك دەلى: ((قواعيدى عەرووزى شيعرى عەرەبى و فارسى وەك ديل لە بەنددا دەست پىچ كردو، كورد نە تەوەيەكە كە عاشقى ئەفسانە، پياو تى و سەربەستىيە، لەسەر ئەوەشپرا زمانەكەيان هيزىكى طبيعى ھەيە بۆ بەيان كردن. ئەو نە تەوەيە، ھەلبەست و ھۇنراوېكى زۆرى دەرختو، وە دەتوانين بليين كە ھەميشە خاوەنى ھەلبەست و گۆرانى بوە كە بەشى زۆريان ئىجگار بەنرخن، قەواعيدى ئالوز و شىواى (علم عروض) كە شيعرى فارسى و عەرەبى و تركى بى ھيز و بى نوكتە كردو، لە كورديدا تەئسىرى نەبوو)) (هيو، ۱۹۶۳، ل ۲) ئەم بۆچوونەى نووسەر تەواو نيبە و كەوتوو تە دوو ھەلەو، يەكەم ئەگەر كيشى عەرووز، كەھى زمان و ئەدەبى عەرەبىيە، بۆ كوردى شىوا نەبىت بە بەراورد بە كيشى خۆمالى، كيشى خۆمالى پر بەپىستى ئەدەبى كوردى بىت، ئەوا بەھەمان تەرز كيشى عەرووز پر بەپىستى زمان و ئەدەبى عەرەبىيە، لە بەرئەوەى لەگەل تايبەتمەندى زمانى ئەواندا دەگونجىت. دوو ھەلەو ئەگەرچى كيشى عەرووز بۆ زمانى فارسى و توركى، بەلام لەگەل ئەو ھەشدا شاعيرانيان توانيوپايە شاكارى شيعرى پى بەرھەم بەھين كە لە ئاست ئەدەبە بەرزەكانى جىھاندان.

نووسەر ئەو دەخاتەروو، كە شيعرى كوردى بنەمايەكى كيشى جىگىرى نيبە، كە پيوەى پابەندى وەكو (عەرووز)، چونكە لە بنەرتەدا ئەم زمانە سروشتىكى شاعيرانەى ھەيە و شيعرى كوردى سەربەستە و ھەر شيعرېك پابەندى ئەو رپوشوئە دەبىت، كە شيعرەكە پيوستى پىيەتى، وەك دەلى: ((زمانى كوردى لە بناغەدا شاعيرانەيە، وە گەلى كورد، زۆرترييان شاعىرن. شيعرى كوردى تەواو طبيعى شتى مصنوعى ناتوانى جىي تيدا بكاتەو. ھۆنەر دەتوانى ھەر كاتى ويستى رپ و شوپنىكى تازە دروست بكا. شيعرى كوردى قاعيدىكى تابى نيبە كە شيعر دەربەستى بى، ھۆنەرى

كورد دەپھەئى بىرى خۇي دەرېرى، ئامانجى تەنيا ئەوھىيە كە ئەو بېرە بە باشى و پوونى بەدى بېنى. ھەر شىعەرىك و ھەر گۆرانىك، شېوھ و رې و پەوشتى تايبەتى خۇي ھەيە)) (ھىوا، ۱۹۶۳، ۲) بەمجۆرە ئەوھ پووندىكەتەوھ كە ئاوازي شىعەر و گۆرانى كوردى ئاوازيكى پەوانە و بە ئاسانى دادەنرېت و بۇ دانانى ھىچ پېويستت بە زۆر لەخۆكردن نىيە، بەپېچەوانەى مۇسىقاي (عەرووز) ھوھ كە دەپت بۇ دانانى ماوھىيەكى زۆر تەرخان بىكەيت و بە دواى وشە ھاوئاوازەكاندا بگەرپت بۇ ئەوھى بتوانىت شىعەرىكى بىن كەموكورى دابىئىت.

نووسەر پىرواي واىە (گۆران) سىروشتى شىعەرى كوردى لە شىعەرەكانىدا پاراستووھ بە گەرپانەوھى بۇ كېشى پەنجەى خۇمالى، كە تايبەتمەندى زمانى كوردىيە و خەلك پېي ئاشنايە، بۇ بەلگەى قسەكانىشى پىشتى بە نووسىنېكى (گۆران) بەستووھ لە سەر بەكارھېنانى ئاوازي خۇمالى، ھەك دەلى: ((مامۇستا گۆران باشتر لە گىشت شاعرانى كورد توانى طبيعتى شىعەرى كوردى لە ھەلبەستەكانىدا بپارېزى ... بەراستى شىعەرى مامۇستا گۆران مۇسىقاي تىدايە، مۇسىقاي تىدايە كە خويئەرى شىعەرەكانى لە كاتى خويئەندەوھدا گوپى لى دەپى و ئىحساسى دەكا)) (ھىوا، ۱۹۶۳، ۲) ئەمەش لەبەرئەوھى (گۆران) لە شىعەرەكانىدا ئاوازي خۇمالى بەكارھېناوھ و دەستبەردارى مۇسىقاي بېگانە بووھ، ھەر بۇيە ھەموو خەلك دەتوانن ھەست بە مۇسىقاي شىعەرەكانى بىكەن و چىزى لى ۋەربىگرن. ھەرۋەھا لەسەر ئەو بىروراپايە بەردەوام دەپت، كە سەرکەوتنى (گۆران) بەھۆى ئەوھوھ بووھ دەستبەردارى ئاوازي بېگانە بووھ و گەرپاۋەتەوھ بۇ ئەو ئاوازي خۇمالىيەى كوردى، كە لە شىعەر و گۆرانى فۆلكلورى ھەيە، ھەك دەلى: ((لە بەيت و چرىكەى كوردىدا نىر و ھەلبەست و مۇسىقا تېكەن، بەيت بېز لە بەيتىكدا ئەوھى ھەلبەستى دەنن بە ئاھەنگ بىخوئىنى و دەنگى لى ھەلبېنن، ھەر ھەلبەستەش ھەواى خۇي ھەيە، ھۆنراۋەكانى مامۇستا گۆران دەلىپى بەشىكە لەو ھەلبەستانە كە لە چرىكەيەك ھېنراۋەتە دەرى ۋە عنوانىكى لەسەردانراۋە)) (ھىوا، ۱۹۶۳، ۲) بەمجۆرە نووسەر پىرواي واىە گۆران لەرووى شىۋازەوھ بەتەواۋى شىعەرەكانى ھاوشىۋەى شىعەرى فۆلكلورى كوردىن و دەلىپى بەشىكە لەو فۆلكلورە. نووسەر بۇ زىياتر سەلماندنى ئەم بىروراپايەى ھاتووھ بەراوردى شىعەرىكى فۆلكلورى كوردى و شىعەرىكى (گۆران) كىردووھ كە لەرووى ئاوازي و شىۋازەوھ ھاوشىۋەيەى يەكن بەلام لە رووى واتاۋە جىاوازي، ھەك دەلى: ((لېردا وىنەيەك لە ھەلبەستى دو چرىكەى بەناوبانگى كوردى (خەج و سىامەند) و (مەم و زىن) دەبىنن كە بەدواى واندا ھەلبەستىكى گۆران دى، ئەو ھەلبەستانە ئى زۆر كۆنن. شەباھەتى شىۋەى شىعەرى گۆران (نەك شەباھەتى مەعنا) لەگەل شىۋەى ئەو ھەلبەستانە كەلە بىرىكى ساكار و ژىرى كوردى سەرچاۋەى گرتووھ، دەردەكەۋى)) (ھىوا، ۱۹۶۳، ۲)

نووسەر بۇچوونەكانى تەواون، كاتېك ئەوھ دەخاتەروو ئاوازي خۇمالى ئاوازيكى پەوان و ئاسانە بەپېچەوانەى عەرووزەوھ، كە ئاوازيكى قورسە و دانانى گرانە، ھەرۋەھا نھېنى سەرکەوتنى گۆران لە شىعەر نووسىندا بۇ ئەوھ دەگەرپىنئەتەوھ، كە شاعىر دەستبەردارى ئاوازي بېگانە (كېشى عەرووز) بووھ و گەرپاۋەتەوھ بۇ ئاوازي خۇمالى، چونكە خەلكى كوردستان ئاشناى ئەم ئاوازي و چىزى لى ۋەردەگرن، بەپېچەوانەى (كېشى عەرووز) ھوھ، كە كېشىكى بېگانەيە و دانانى گرانە و لەگەل چىزى گىشتى تاكى كورددا يەكناگرېتەوھ، بەتايبەتى لە سەردەمى نوپدا.

نووسەرىكى تر بەناۋى (ئارپىز) ھەر لە ھەمان ژمارەى رۇژنامەى (كوردستان) دا گوتارىكى بەناۋى (ناخى سىروشت سەرچاۋەى ھەستى گۆران) بلاوكردووھتەوھ و تىپىدا بەشىۋەيەكى گىشتى قسە لەسەر شىعەرەكانى گۆران و ئەو جوانى و پاراۋەيە دەكات، كە شاعىر لە شىعەرەكانىدا بەرجەستەى كىردووھ، ھەرۋەھا ئەوھ دەخاتەروو، كە يەكەك لە بنەما سەرەكپىەكانى ئىستاتىكاي شىعەرى گۆران ئاوازي شىعەرەكانىيەتى، شاعىر لەرپىگەى ئاوازيەوھ جوانىيەكى تايبەتى بە شىعەرەكانى بەخىشيوھ، كە دەپتە رې نىشاندەرى خويئەر بۇ چىز ۋەرگرتن و تىگەيشتن لە شىعەرەكانى شاعىر، بۇيە

دەلى: ((گوران ئەگەر ويستويە جوانىەك بەيان بکات وه وشەى وهەى دەس نەكەوتوہ كه ئەو جوانىەى پى بناسىنى له مۇسىقا يارمەتى وهەرگرتوہ و ئاھەنگىكى بە شىعەرەكەى داوہ كه خوینەر بەھۇى ئەو ئاھەنگەوہ مەبەستى گوران ھەست ئەکا. له وشەى شىعەرەكانى گوراندا تۆنكىك تايبەتى ھەىە كه ئەگەر باسى شتىك بكا ئەوہ بەيانى زۆرتى پىويست بى مەبەستەكەى دەرئەخا گوران بەراستى مەيل و تاسەى كوردى بۆ شىعەر پاراوكرد)) (ئارىز، ۱۹۶۳، ل ۶) بەدلىياىەوہ ئاواى شىعەرەكانى گوران جوان و ئىستاتىكىن، ئاواى شىعەرەكانى چىژىكى تايبەتياں بە شىعەرەكانى شاعىر بەخشىووہ.

محەمەد رەسول ھاوار له (رۆژنامەى براى)دا بە چەند ئەلقەىەك گوتارىكى رەخەنى بەناوى (شىعەر و شاعىرەكانمان) بلاقردووہتەوہ. نووسەر برىواى واىە كىشى شىعەرەكانى (ئاقيستا) كىشىكى رەسەنى خومالى كوردىن، ئەم جۆرە كىشە له شىعەرى فۆلكلورى كوردى و لاى شاعىرانى مىللى و شاعىرانى شىوہزارى گوران و شاعىرانى نيوہى يەكەمى سەدەى بىستەم دەبىنرىت، وەك دەلى: ((وہزنى شىعەرەكانى ئاويستا وەزنىكى تايبەتى كوردەوارى بووہ و لەسەر وەزنى ئەللاوہىسى و قەتار، دارى جەنگەكە، كه زنجىرە ھەلبەستىكى ئايىنى عەلى يەللاىەكانە پاشەبەرەى ئاويستاىە... بەشى زۆرى شىعەرەكانى وەلى دىوانە و مەولەوى و بىسارانى و ھەندىكى پىرەمپىرد ئەو ھەلبەستانەن كه گورانىەكانى كۆنى كوردى پى ئەوترىت وەكوو بەشى گاتاكەى ئاويستا)) (محەمەد رەسول ھاوار، ۲۰۰۸، ل ۱۲۲)

نووسەر برىواى واىە ئەدەبى كوردى بۆ ماوہىەكى درىژ لەژىر كارىگەرى ئەدەبى عەرەبى و فارسى و توركىدا بووہ، ئەمەش لەبەر ئەوہى ئەو نەتەوانە لەرپووى سىياسىيەوہ لە كوردستان بالا دەست بوونە، ھەربۆيە شاعىرانى كوردىش لاساى شىعەرى ئەم نەتەوانەيان كرددووہتەوہ و بنەما تىۆرىيەكانى وەك (ەرروز و رەوانبىژى و ...) له شىعەرەكانىاندا بەرجەستە كرددووہ، بۆيە دەلى: ((ماوہىەكى دوورودرىژ لە تەمەنى گەلى كورد، ھەر بەرھەمپىكى ئەدەبى وردى بوويىت، برىتى بووہ لە لاساىيەكردنەوہى شاعىرانى عەرەب و فارس و تورك، كه ئەمانە بەرودوا ھىزى دەسەلاتدارى ئىسلام بوون لە ناوچەى كوردستاندا. تەماشائەكەين زۆرەى شىعەرەكانى نالى و مەحوى بەئاشكرا نىشانەى لاساىيەكردنەوہى شىعەرى عەرەبى و فارسى و توركىيان تيا دەرئەكەويىت)) (محەمەد رەسول ھاوار، ۲۰۰۸، ل ۱۲۲) ھەربۆيە نووسەر جەخت لەسەر ئەوہ دەكاتەوہ كه شاعىرانى كورد خۆيان گىرۆدەى كىشى عەررووزى عەرەبى و ھونەرەكانى رەوانبىژى عەرەبى كرددووہ و بە زۆر لەخۆكردنەوہ لە شىعەرەكانىاندا بەرجەستەيان كرددووہ، كه لە بنەپەتدا لەگەل زمانى كوردى و بنەما مۇسىقىيەكانى زمانى كوردىدا ناگونجىن، وەك دەلى: ((وە دەرى ئەخەن كه چۆن شاعىرى كوردى ئەوسا خۆى گىرۆدەى عىلمى عەررووز و موخەسەناتى لەفظى و بەلاغەى عەرەبى كرددووہ. شىوہى شىعەرى بىگانە بە ھەموو قورسى و پارسەنگىيەوہ سەپاندوويانە بەسەر زمانى كوردىدا، كه بە ھىچ جۆرىك لەگەل سروشت و ئاواز و مۇسىقاى وشەكانىا رىك ناكەويىت)) (محەمەد رەسول ھاوار، ۲۰۰۸، ل ۱۲۲) ھەروہا بەردەوام دەبىت و ئەوہ رپوون دەكاتەوہ كه ((شىعەرى كوردىيان بە مت و مووروى بىگانە رازاندووہتەوہ و خۆيان پى ماندوو كرددووہ و بۆ وشەىەك ياخود بۆ قافىە بە چراى رپون گەرچەكەوہ كون و قوژبن گەراون تا گەيشتوونەتە مەرامى خۆيان)) (محەمەد رەسول ھاوار، ۲۰۰۸، ل ۱۲۳) قسەكانى نووسەر تەواون، لەبەرئەوہى شاعىرانى كورد پەپرەوى بنەماكانى شىعەرى رۆژھەلاتى ئىسلامىيان كرددووہ، كه لە بنەپەتدا لەگەل بنەپەتەكانى زمانى كوردىدا ناگونجىت؛ بەتايبەتى (كىشى عەررووز)، ھەروہا زمانىكى تىكەل بە وشەى بىگانەيان بەكارھىناوہ بۆ گونجاندى لەگەل كىشەكەدا، بەلام لەگەل ئەوہشدا كۆمەلىك شىعەرى بەرزىان بۆ بەجى ھىشتووین، كه لە ئاستى ئەدەبە بەرزەكانى ناوچەكە و جىھان دان.

نووسەر حاجى قادرى كۆيى دەكاتە سەرمەشقى دەستبەردارىبوون لە كىشى عەررووزى عەرەبى و برىواى واىە شاعىر لەبەرئەوہى ھەستى بەوہ كرددوو، كه ناتاوىت بۆ گەياندىنى پەيامى خۆى پىشت بە عەررووزى عەرەبى بىستىت، بۆيە

ههولێ داوه دهستبهردارێ ئەم هونهره بێت، چونكه ئەگەر به تهواوی پابهندی ئەم جۆره كيشه بێت، ئەوا ناتوانیت شيعير بهو زمانه بڵیت، كه خهلكی لێی تپیده گات و بهمجۆرهش پهيامهكهی ناگاته جیی خۆی. هه ربۆیه دهلێ: ((حاجی قادری كۆیی له شيعيره كانیا په تی كلاسکی ئەپچرئیت و وهكوو شاعیره كانی بهر له خۆی و دهو روپشتی خۆی ههولێ ئەوه نادات شيعیری ئالۆزكاو و قورس و وشه ی توپكێدار بهكار بهینیت، زۆر بایه خ به مانا و ناوه رووك ئەدات نهك شپوه، وهكو خۆی له شيعيره كانیا ئەلێت: لیم مهگرن ئەگەر شيعیره كانم كهچ و خوار بن، چونكه من نیازم له مانه یه و ئەمهوئ له دوا ی عیلمی عهرووس و شيعیری كۆن خۆم رزگار بكه م)) (محهمه د رهسول هوار، ۲۰۰۸، ل ۱۲۴) لێره دا پپووسته ئاماژه بو ئەوه بکهین، كه حاجی قادری كۆیی له و دپره شيعیره دا (بهیته كان عهیبی مهكهن خوار و كهچن - مهقسهدم له م بهیت و باوه دهر بچن) مه بهستی دهستبهر داربوون نییه له كیشی عهرووز و بنه ماكانی شيعیری كۆن، بهلكو مه بهستی رزگار بوونه له بهند و باوی نادادگه رانه ی دهسه لاتی بێگانه و خۆخۆری كورده، كه دهسلێ: عهیبی مهكهن، واته دان بهوه دا ده نیت شيعیره كانی له رووی كیش و سه رواوه لهنگن، ئەم له گه ل كیش و سه روای دروست و تهواو دایه، بهلام شاعیر دهیه ویت بلی: بۆ من رێك ناكه ویت مه بهسته كانمی پئ دهر بپریم، هه ربۆیه له پیناو دهر بپرینی مه بهسته كانیتی؛ كه شيعیره كانی له رووی كیش و سه رواوه لهنگن و خۆبشی دانی پیدایه ده نیت.

ههروه ها نووسه ر جهخت له وهش ده كاته وه، كه له دوا ی حاجی قادری كۆیی وه چه ند شاعیرێکی تر دهستبهر دار ی كیشی عهرووز ده بن و كیشی په نجه ی خۆمالی به كار ده بینن، وهك دهلێ: ((قه له م به دهستی ئەوسا ئەكه ونه سه ر سه ودا ی كیش و وهزن و جۆره باب ته یكی نوئ له شيعير و نووسیندا، وهكوو له شيعيره كانی پیره میرد و له هه نیکی زیوه ردا دهر ئەكه وت، له پاش ئەوانیش عه بدولوا حید نووری و نووری شیخ صالح كه ئەمانه ی دوا ی له وانی پپشو و تازه تر و میشك و بیرو باوه ر فه ریکتر بوون)) (محهمه د رهسول هوار، ۲۰۰۸، ل ۱۲۴) به دلنیا ییه وه له دوا ی حاجی قادری كۆیی وه كۆمه لێك شاعیری تر په ی داده بن، كه زیاتر له كیشی عهرووزی عه ره بی دوور ده كه ونه وه و شيعيره كانیان به كیشی په نجه ی خۆمالی داده بینن، ئەمهش له بهر ئەوه ی بارودۆخی ژیان و گوزه ران و لایه نی سیاسی و كۆمه لایه تی و ئابووری و ژیا ری له گۆراندابوو، ههستی نه ته وایه تی و خزمه تکردن به نه ته وه ی كورد له رپه گه ی گه رانه وه بۆ ره سه نایه تی نه ته وه بووه بنه ما ی كار کردنی ئەم شاعیرانه، هه ربۆیه شاعیران له ژپركاریگه ری و ئەده بی تور كیدا گه رانه وه بۆ كیشی په نجه ی خۆمالی.

نووسه ر پر وای وایه هه لبهستی كۆنی شپوه زاری گۆران (هه ورامی) له رووی ئاوازه وه له گه ل هه ست و نهستی تاکی كوردیدا ده گونجیت و زیاتر چپژی لئ وه رده گریت، ئەمهش له بهر ئەوه ی دپره كانی ئەم جۆره شيعير له چاو شيعیری عهرووزیدا كورت ترن و رپتمیشیان خیراتره، وهك دهلێ: ((لای من هه لبهستی كوردی به شپوه ی هه ورامی پر له هه ست و هۆشی كۆنی كورده واری وه له گه ل هه لبهسته كانی گاته دا یه ك ئەكه ویت، كه له كۆندا مووغه كان له ناو ئەشكه و ته كاندا و توویانه. شپوه ی هه لبهستی هه ورامی به هه موو گۆرانی و به ره مه كانی ئەو ناوچه یه ئەو تر بێت دپری هه لبهسته كانیان كورت و تیژ په وه، وه به شیک زۆری ده بره گه ییه، وهكوو ئەو هه لبهسته نه ی كه له شيعيره كانی بپساران و وهلی دیوانه و مهوله وی و سهیدی هه ورامی و گه لئ شاعیری ترا)) (محهمه د رهسول هوار، ۲۰۰۸، ل ۱۳۵)

نووسه ر له گوتاره كه پیدایه ئەوه ده خاته روو، كه شيعیری كوردی بۆ ماوه یه کی درژ لاسایي كورده وه ی شيعیری بێگانه بووه و شاعیران به زۆر له خۆكردن بنه ماكانی شيعیری بێگانه یان له شيعیری كوردیدا به رجهسته كورده، تا (حاجی قادری كۆیی) دهستی كرد به لادان له بنه ماكانی شيعیری بێگانه، به تایبه تی (كیشی عهرووز) پاشان پیره میرد و زیوه ر و عه بدولوا حید نووری و شیخ نووری شیخ صالح له سه ر رپچكه كه ی حاجی به رده وام بوون و دهستبهر دار ی كیشی

عەرووز بوون و پابەند بوون بە کیشی پەنجەیی خۆمالییەوه، کە لە شیعەرەکانی (ناڤیستا)دا و لە شیعری شیۆهزاری گۆراندا پەپەرەو کرابوو.

بەشی دووهم: رەهەندی ئاوازی شیعریی لە کتێبە ئەدەبییەکاندا

رەفیق حلمی لە کتێبە کەیدا (شعر و ئەدەبیاتی کوردی) باسی ئاوازی شیعەر (کیش و سەروای)ی کردوو و بە بنەمایەکی رەخنەیی و رەگەزێکی پێکھێنەری ئیستاتیکی دایناوه. نووسەر لە شیکردنەوەی شیعەرەکانی (حەمدی)دا ئەو دەخاتەرپوو، کە ئەم شاعیرە زۆر خۆی ماندووکردوو بوو دۆزینەوهی وشەیی گونجاو بۆ سەروا، کە ئەمەش وایکردوو شیعری جوان و بەرز بنووێت، وەک دەلی: ((ئەحمەد حمدی جیی ئینکار نیە کە بو شعر دانان خوی زور ماندوکردو و گەلیک لە شاعرەکانی لەبەر صنعتی لفظ و قافیە تەنگی لە رهوانی و سەلاست مەحرومە، بەلام گەلی جاریش ئەم خومانوکردنەیی بە خورایی نەرویشتو و شعری زور مەتینی داناوه)) (رەفیق حلمی (۱۹۶۱)، ل ۱۱)

رەفیق حلمی لە باسی شیعری (دەلدار)دا پاش ئەوێ چەند لایەنیکی شیدەکاتو، لەسەر مۆسیقای شیعەرە کەش پادەووستی و بەشپۆهەکی گشتی ئاوازهکەیی بە باش دادەنیت، تەنھا یەک کەموکۆری دیاریدەکات، ئەویش بریتییە لە دووبارەبوونەوهی یەک سەروا لە دێری یەکەم و دێری پینجەمدا، کە ئەمەش نەنگییەکی شیعرییە، وەک دەلی: ((لەلایەن وەزن و قافیەیشەوه کەموکۆرتی نیە و بەلکوو ئەتوانم بلیم کە قافیەکانی زور جوان و شاعرانەییە، ئەوئەندە هەیه قافیە "وائەبی" لە سەدری بەیتی یەکەما هاتوو، لە عەجزی بەیتی پینجەما دووبارە کراو تەوه)) (رەفیق حلمی (۱۹۵۶)، ل ۱۳) هەرۆهە نووسەر هەمان رەخنە لە شیعری (سەلام)یش دەگریت، کە وشەیی (ئاو)ی لە کەمتر لە حەوت دێردا وەک سەروا دووجار بەکارهێناوه، وەک دەلی: ((وووشەیی ئاو دووجار کراو بە قافیە کە ئەمە رەغنەیی لی ئەگیری)) (رەفیق حلمی (۱۹۵۶)، ل ۹۲) رەخنەکەیی نووسەر لە جیگەیی خۆیدا، چونکە بەپێی بنەماکانی یەکییتی سەروا، بەکارهێنانی هەمان سەروا لە کەمتر لە (۷) دێردا بە لەنگی دادەنریت و پێی دەگوتریت (الایطاء).

هەرۆهە ئەو دەخاتەرپوو، کە شیعری (کەمالی) و زۆری شاعیرانی کلاسیک زۆری هەر باسی عیشق و خۆشەویستی و دەلاری و مەیی و مەستی بوو یاخود باسی یار و جوانییەکانی بوو، هەرۆهە بەهۆی بەگەرپان بە دوای سەروای گونجاو (قافیەبازی) شیعەرەکانیان کورت بوو و لە چەند دێرێک تێپەری نەکردوو، وەک دەلی: ((چونکە شعری ئەمانە و شاعرەکانی هاوچەرخیان ئەگەر نەلیین هەمووی، بەشی هەر زۆرییان هەر باسی عەشق و غەرام و مەستی و شەرابە یا بەباسی چاو و برو و خەت و خال و ئەگریجە ررەش کراو تەوه، لەبەر ئەمە ئاسوی تەفکیری شاعرەکان، زور سنوورداری و ماوهی قافیەبازییان ئیجگار تەنگ بوو، و بەهۆی ئەم قافیە تەنگی و سنوورداریەوه ماوهی شاعران کورت بوو و هەندیکار لە پینج بەیت تی پەری نەکردوو)) (رەفیق حلمی (۱۹۵۶)، ل ۱۲۶-۱۲۷) نووسەر لێرەدا ئاماژەیی بۆ خاڵێکی دروست کردوو لە بەرجەستەکردنی یەکییتی سەروادا لە شیعری کلاسیکدا، چونکە دۆزینەوهی چەندین وشەیی هاوئاھەنگی و اتا جیاواز زۆر قورس بوو بۆ یەک مەبەستی شیعری لای بەشیک لە شاعیران، بەلام لەگەڵ ئەوئەشدا مەحەل نەبوو، چونکە چامەیی شیعری کلاسیکمان هەیه ژمارەیی دێرەکانی دەگاتە زیاتر لە (۱۰۰) دێرە شیعەر.

نووسەر لە باسی (گۆران)دا یەکیک لەو لایەنانەیی گرنگی پیداو (ئاوازی شیعری) بوو و پرۆای وایە ئەو مۆسیقایەیی شاعیر لە شیعەرەکانی (بەهەشت و یادگار)دا بەرجەستەیی کردوو؛ ئاوازیکی جیاوازه و لە ئاوازی شیعری کۆن ناچیت، کە سەرچاوهکەیی لە سەروای یەگرتوو و عەرووزی عەرەبییە، ئەم شاعرانە وەک نووسەر دەلی: ((بە وەزن و ئسلوب و ماناش لە شعری کونی کلاسیکی زور دوور و جیاوازان، مۆسیقایەک کە لەم شعرانەدا هەیه لەگەڵ ئاھەنگی مۆسیقای

شعری کون وه کو ئه و فەرق و جیاوازییه که له بهینی موسیقای کونی خورههلات و موسیقای تازهی خورئاواییه کانه)) (رهفیک حلمی (۱۹۵۶)، ل ۱۶۳) هەر ئه مه ش وایکردوووه ئه وانه ی ته نها ئاشنای ئاوازی کۆنی خورههلاتن چیژ له م جۆره ئاوازه وهرنه گرن و لایان نامۆ بیت، به لام ئه وانه ی ئاشنای ئاوازی خورئاواییین؛ ئه وان چیژی لیوهرده گرن، وه ک ده لئ: ((ئینجا له بهر ئه مه یه که بیتوو یه کی که له موسیقای خورههلاتیه کانی کون به ولاره موسیقای نه بیستبیت و کویچکه ی ههر به و جوره موسیقایه راهاتبیت و گوش کرابی رهنکه له م موسیقا تازه یه که له شعره تازه کانی گوراندا هه یه تامیکی ئه وتو وهرنه گری، به لام ئه وانه ی که که موزور له ئه ده بی خورئاواوه به ووشه یه کی روون تر له ئه ده بی تازه ئاگه دارن تام و چه شکه ی ئه م شعرانه سه رمه ستیان ئه کا، وه به موزیقه ی که له م شعره تازانه دا هه یه ره گه کانی له شیان دیته له رزین وه له کانگای دلیانا هه ست به و موچرکانه ئه کهن که له ژیر تأثیریکی وه یا مقناطیسی په یا ئه بی ((رهفیک حلمی (۱۹۵۶)، ل ۱۶۴) قسه که ی نووسه ر زۆر ته واوه، چونکه گۆران به سوود وهرگرتن له بنه ماکانی ئاوازی رۆژئاوایی؛ به تایبه تی (سوئیته) ی ئه وروپی، که له چه ند قالبیک پیکهاتوو، توانی نوویوونه وه یه کی ته واو له ئاوازی شیعیری کوردیدا بکات، که به درێژیی چه ندین سه ده بالی به سه ر شیعیری کوردیدا کیشابوو. (پروانه: ئاسۆ عومه ر مسته فا، ۲۰۰۹، ل ۱۲۰-۱۳۰)

نووسه ر له سه ر گفوتوگۆکردنی شیعه ر کانی گۆران به رده وام ده بیت و چه ند کۆپله یه کی له شیعیری (رهوتیکی جوان) وهرگرتوووه و ئه و ئاوازه پوونده کاته وه شیعه ر که یان پیکه پناوه، که به پرۆای نووسه ر جوانیه کی بئ وینه یان دروستکردوووه و مرؤف چیژیان لئ وهرده گریت، وه ک ده لئ: ((شکی تیا نیه که له م شعره ساکارانه دا هه ست به ئاهه نگیکی موسیقی ئه کهن که ته زویکی فینک و خوش ئه دا به دل وه ئه یگه شینیته وه ئه مه ش له بهر ئه وه یه که ده نگی ووشه کان له سه ر ته پلی گویجکه مان وه کو ته ئیری ژیه که که به ئه موستی موسیقاریکی شاره زا ئه خشینری به سه ر ته له کانی که مانا)) (رهفیک حلمی (۱۹۵۶)، ل ۱۶۸) ئه م بۆچوونه ئاماژه یه کی ناراسته و خۆیه به ئاوازی ناوه وه ی شیعه ر چونکه ((وه ک ده رده که وئ ره فیک حلمی له نموونه کانییدا زیاتر بیرری له و ده نگانه کردۆته وه که ئه و وشانه هیمای بۆ ده کهن نه ک ده نگی وشه کان خۆیان، چونکه ئه و وشانه بۆ خۆیان له لایه ن شاعیری هونه رمه نده وه به چه شنیکی وا به کارده هینریئ که نه ک هه ر دل ناگوشیت، به لکو دلشی پئ ده بزویئ)) (دلشاد عه لی، ۱۹۹۸، ل ۹۴)

نووسه ر جه خت له وه ده کاته وه، که (گۆران) خۆی له لاسایبکردنه وه رزگار کردوووه و ته وقی کیش و سه روای ته قلیدی شیعیری کۆنی تیکشکاندوووه و خۆی له کیشی عه رووزی عه ره بی رزگار کردوووه و پا به ندی یه کیتی سه رواش نه بووه، شاعیر بۆخۆی رچکه یه کی نووی هیناوه ته کایه وه، که به پرۆای نووسه ر پپیوسته شاعیره لاوه کان لاسایی بکه نه وه، وه ک ده لئ: ((گوران یه کیکه له بویژه به رزه کانی کورد که ته وقی لاسایی کردنه وه یان شکاندوه وه سه ریان له بهر چه مه ری چاولیکه ری و ته قلیدا نه چه ماندوه ته وه و گیروده ی کوت و زنجیری عیلمی عه رووض وه یا پی به ندی قافیبه نه بوون، گوران خوی ریگه به کی تازه ی وای داناوه له شعرا، که ئه شی بویژ و ئه دیبه تازه کانمان لاسایی بکه نه وه وه له سه ری بررون)) (رهفیک حلمی (۱۹۵۶)، ل ۱۷۴) پاشان نووسه ر له سه ر بیروپاکانی به رده وام ده بیت و جه خت له وه ده کاته وه شاعیر لاسایبکردنه وه و چاولیکه ری هه لگیپراوه ته وه و له جیاتی ئه وه ی ملکه چی سه روا بیت، سه روای ملکه چی خۆی کردوووه و هه رگیز به دوای وشه بۆ سه روا دا نه گه پراوه، له بهر سه روا بیرو خه یالی خۆی نه شیواندوووه، وه ک ده لئ: ((له کاتیکا که زور که س مل که چی قافیبه ئه بن گوران قافیبه ی مل که چی خوی کردوه، بو قافیبه ییکی تایبه تی ره وان و سه لاسه تی بیرری خوی نه ئالوزاندوه "تیک نه داوه" وه رسته ی خه یالی قافیبه وه کو میوورون به ده ستیه وه به مه یلی خوی یاری پی ئه کا)) (رهفیک حلمی (۱۹۵۶)، ل ۱۷۴) هه روه ها زیاتر به رده وام ده بیت له سه ر

بیروپراکاتی لەبارەى سەرۆای شیعەرەکانى شاعیرەووە و ئەووە دووپاتدەکاتەووە، کە شاعیر فەرھەنگى وشەى دەوڵەمەندە و بەدوای وشەدا نەگەرپراووە بۆ سەرۆا، بەلکو ئەو وشانەى بەکارى ھێناون ھەر خۆیان خاوەنى تاییبەتمەندى سەجە و سەرۆا بوونە و بەسەر زمانیدا ھاتوون، بۆ ئەمەش نموونەى بەچەند وشەىەکی ناو شیعەرەکانى شاعیر ھێناووەتەووە، وەك دەلى: ((زورجاریش رەنگە ھەر بیری لە قافیە نەکردبیتەووە، لەگەل ئەمەشا شاعرەکانى سەرپا قافیەدارە، چونکە چەشکەىەکی بەرزى تەبیعی ووشەکانى لە وێنەى "سەجە و قافیە" دا ھانیووە بەسەر زمانیا و ئەگینا وشەکانى "تیروقەلەو، مانگەشەو، وەیا قونەقون و سپی و خرین" لەوانە نیە گوران بەتاییبەتى بیری لى کردبەنەووە وە مەوزوعى شاعرەکەى لەژیر حوکمی ئەم قافیانەدا دانابى، بەکوورتى من لەو باوەررەدام کە گوران تەنیا بیری لەو دیمەنانە کردووەتەووە کە چاوى پى کەوتووە ئینجا کە ئەیەوى بیگیرریتەووە ئەو قافیە و ووشانە کە کەلکی گیرانەوویبیکى وا ئەگرى، خویان بەسەر گورانا برریووە)) (رەفیق حلمى (۱۹۵۶)، ل ۱۷۴-۱۷۵)

نووسەر توانیویبەتى بەشیوہیەکی گشتى ئەو ئاوازی لە شیعری گۆراندا ھەبە روونبکاتەووە، بەتاییبەتى ئەو شیعرانەى پەیرەوى بنەماکانى کلاسیکی نەکردووە، چونکە گۆران فەرھەنگى بىر و خەيال و زمانى فراوان بوو و خستوویبەتییە خزمەتى دەقى شیعەرەکانییەووە، ھەربۆیە نموونەىەکی جیاوازی دەقى شیعری داھیناوە، کە بۆ سەردەمى خۆى تەواو تازەبوون.

مارف خەزەندەر لە سالى (۱۹۵۸) پێشەکی بۆ دیوانى (سەلام) نووسیووە و لەشیوہى گوتاریکی رەخنەیدا بیروبووچوونەکانى خۆى دەربارەى شیعەر و بنەماکانى و تاییبەتمەندیەکانى خستووەتەرۆو. نووسەر ئەووە رووندەکاتەووە، کە دەستوور و یاساکانى شیعەر ھەمیشەبى نین و بەپى کات و سەردەم دەگۆرپن، وەك دەلى: ((لیرەدا ئەم سنوور و دەستوورانە نابن بە شتیکى نەمر بۆ شیعەر، شیعریک ئەگەر وەزن و قافیە و مۆسیقا و خەيال و ئیلاھامى تیاپى شیعەر، بەلام خۆ ئەگەر یەکیتى وەزن و قافیەش لە شیعریکا تیکچوو دیسان ھەر شیعەر، منیش ئەلیم ئەگەر ووتەتیک بىر و خەيالێ ھونەرى تیاوو لەگەل مۆسیقا دیسان ھەر شیعری پى ئەلیم)) (سەلام، ۱۹۵۸، ل ۲۳) ئەوہى جیگەى رامان بێت ئەوہیە نووسەر کیش و سەرۆا و ئاوازی لەیەکتەر جیا کردووەتەووە، کە لیرەدا مەبەست لە (مۆسیقا) ئامازەىەکی ناراستەوخۆیە بۆ ئاوازی ناوہوہى شیعەر، ھەرۆھا ئەوہش دەخاتەرۆو، کە کیش و سەرۆا مەرج نییە بۆ شیعەر و دەشیت شیعریک کیش و سەرۆای نەبیت و خاوەنى ئاوازیش بێت. نووسەر لەسەر ئەم بنەمایانەى باسى کردووە شیعەر بۆ سى جۆر دابەشەکات، یەکەمیان: ئەو شیعرانەن کە پەیرەوى یەکیتى کیش و سەرۆا دەکەن، دووہمیان: ئەو شیعرانەن کیش و سەرۆایان تیدا، بەلام کیش و سەرۆاکان گۆرانیا بەسەردا دیت، سپیەمیشیان: ئەو شیعرانەن کە کیش و سەرۆایان تیدا نییە. نووسەر بۆ ھەریەکیک لەم جۆرانە ناوی چەند شاعیریکی ھیناوە، بەلام ھیچ نموونەىەکی شیعری وەکو بەلگە بۆ قسەکانى نەھیناوەتەووە، کە ئەگەر نموونەى شیعری بەیناویەتەووە، ئەوکاتە تووژینەووەکەى بەھیزتر دەبوو. چونکە ئیمە تا ئەو کاتە ھیچ شیعریکی کوردیمان بەرچاوە نەکەوتووە کە کیش و سەرۆایان نەبووبیت.

نووسەر بەکارھینانى کیش و سەرۆا لەلایەن شاعیرانەووە بۆ دوو ھۆ دەگەرپنیتەووە، ئاسانى لەبەر کردن و داپۆشینى بىر و خەيالێ ساکار بە کیش و سەرۆا، بەلام لەگەل ئەمەشدا ئەو دەخاتەرۆو ((کە زۆرجار وەزن و قافیە چەشنە ھونەر و خەيالێکی تر بە شیعەر ئەدەن)) (سەلام، ۱۹۵۸، ل ۲۵) ھەرۆھا نووسەر لە باسى جیاوازی شیعری کۆن و تازەدا ئەو دەخاتەرۆو، کە جیاوازیان بەھۆى بەکارھینانى کیش و سەرۆاوە نییە، بەلکو لەبەرئەوہى ژيان بەردەوام لە گۆران و پێشکەوتندا، سەردەمیکی نوێ ھاتووەتە ئاراو، کە پىویستی بە شیعری تازە، ھەرۆھا پرۆاشى وایە شاعیر دەتوانیت شیعری تازە بنووسیت و پابەندى کیش و سەرۆاش بێت، وەك دەلى: ((ئەگەر شاعیر ھونەرۆرێکی

بەرزىبى ھەر بەجۆرى يەكەمى شىعر شىعرى تازە بنووسىتەو، واتە شىعرى تازە بابەت بنووسىتەو بە قافىيە وە ۋەزنىكى موەھدە)) (سەلام، ۱۹۵۸، ل ۲۶) بۇ بەلگەى قسەكانىشى ئاماژەى بۇ چەند شاعىرىك كىردوۋە و شىعرەكانىانى ۋەك نمونەى ئەو شىعرە نوپخواز و تازە بابەتەنە ھىناۋەتەو، كە ھەم پابەندى كىش و سەروان و ھەمىش ئاۋازىكى تازەيان بەرجەستە كىردوۋە، ۋەك دەلى: ((بۇ ئەمەش ئەگەر تەماشى شىعرەكانى (محمد مەدى الجواھرى) و (بدر شاكىر السىاب) لە دىۋانى (ازھار ذابلىة) و (ھەردى) لە دىۋانى (رازى تەنباىى) و ھەندى لە شىعرەكانى (دىلان) بكەين، ئەبىنن ئەم شاعىرە مەزنانە ۋەستايىكى گەلى بەرزىان بەكارھىناۋە بۇ داپشتى شىعرەكانىان، ۋە شىعرەكانىان بە ترازوۋى عەرووز و پەنجە - مەقە - كىشاۋە، ۋە گەلى سەرنجىان داۋەتە قافىيە، بەلام لەگەل ئەۋەشا گومان لەۋەدا نىبە كە شىعرەكانىان شىعرى تازە بابەتن، ۋە ئەو شىعرانەيان بە بىرى تازە و مۇسىقاي تازە لە شىعرى كۆن جىا ئەكرىتەو، نەك بە ۋەزن و قافىيە)) (سەلام، ۱۹۵۸، ل ۲۶-۲۷)

بەشىۋەيەكى گىشتى نووسەر كۆمەلىك بۇچوۋنى گىرنگى دەربارەى ئاۋازى شىعر و كىش و سەروا دەربىرەو، بەتابىتەى، كە ئاماژەى بۇ ئاۋازى ناۋەۋەى شىعر كىردوۋە، ئەگەرچى كىش و سەروا بەشىكەن لە ئاۋازى شىعر، بەلام ھەموو ئاۋازى شىعرەكە نىن، نووسەر ئاماژە بۇ خالىكى جەۋھەرىش دەكات، ئەۋىش ئەۋەيە شىعر دەكرىت پابەندى كىش و سەروا نەبىت و مۇسىقاشى ھەبىت، كەۋاتە شىعر دەكرىت خاۋەنى ئاۋاز بىت، بەبى ئەۋەى پەپرەۋى كىش و سەروا بكات.

مەھمەد سىدىق عارف لەكتىبى (كامەران و ھۆنراۋەى نوئى) لەسالى (۱۹۵۸) گىرنگىيەكى زۆرى بە ئاۋازى شىعر بەتابىتەى (كىش و سەروا) داۋە و پرواى واىە ئاۋاز بەنەمايەكى بنەرەتى شىعرە و شىعر بەرھەمى ئاۋاز و جولەى مرۇقى سەردەمە كۆنەكانە و لە گۆرانىيەكانى ئەم مرۇقائەۋە شىعر لەدايك بوۋە. نووسەر پرواشى واىە يەكەك لە ئامانجە سەرەكىيەكانى گواستەنەۋەى شىعر لە ئەدەبى كوردىدا لە كۆنەۋە بۇ نوئى دەستبەردار بوۋەنە لە كۆت و زنجىرى ئەو ئاۋاز (كىش و سەروا) يەى كە لە شىعرى كلاسكى كوردىدا بەكارھاتوۋە بۇ ئاۋازىكى نوئى، كە لەگەل گىانى سەردەم و قۇناغە ئەدەبىيە نوپىيەكەدا بگونجىت، كەۋاتە ((خۆرگاركردن لە كۆت و زنجىرى ۋەزن و قافىيەى كۆن يەكەكە لە ئامانجەكانى ھۆنراۋەى نوئى)) (حسین عارف، ۲۰۱۱، ل ۳۳۹)

نووسەر سەرەتا تاۋوتوئى كىشى شىعر دەكات و بەرگەزىكى سەرەكى شىعرى داناۋە، بەلام لەبەرئەۋەى بارۇدۇخى ژيانى كۆمەلەيەتى گۆپاۋە، پىۋىستە كىشى شىعرىش گۆپانى بەسەردا بىت، چونكە يەك رەنگى كىشى شىعرى كلاسكى كوردى بوۋەتە ھۆى ئەۋەى شىعرەكەش سەرنجراكىش و چىژبەخش نەبىت، لەكاتىكدا لە شىعرى نوپدا شاعىر گىرنگى بەسەرچەم لایەنەكانى شىعرەكە دەدات و ئاۋازى شىعرەكەى تەنھا لەكىشەكەيدا كۆنەكراۋەتەو، بەلكو لە دەربىرەن و ھارمۇنىيەتى نىۋان وشە و داپشتەنەكەيدا و ئەو واتايەيە كە دەبىەخشىت، ھەر بۇيە شاعىر بە ئارەزوۋى خۆى دەتوانىت گۆرانكارى لەكىشى شىعرەكەيدا بكات، ۋەك دەلىت: ((ئاۋازى ھۆنراۋەى كۆن لە يەكپارچەبىيى ۋەزەنەكەيدا بو، لەبەر ئەمە ئەو ئاۋازە رووكەشى و بى تام دەردەچو، لەكاتىكدا ئاۋازى ھۆنراۋەى نوئى، بەر لە ۋەزن و قافىيە لەماناى ھۆنراۋەكەدا خۇپايەتى. لەسەرنجى قوول و دەربىرىنى "تعبير" بەھىز و گونجاندىنى وشەكانى و داپشتىاندايە. كەۋابى، ئىتر پىۋىستى بە ۋەزنى يەكپارچەبىيى نىبە. يانى شاعىر يارى بەو ۋەزەنە بكا و بەئارەزوۋى خۆى ھەلى سوۋرپىنە ۋە ئەنەجامدا رزگارى دەبى لەو كۆت و زنجىرەى ھۆنراۋەى پى بەسترا بوۋە)) (حسین عارف، ۲۰۱۱، ل ۳۳۹) لىرەدا بىرورپاى نووسەر لەجىگەى خۇپدا نىبە سەبارەت بە ئاۋازى شىعرى كلاسكى كە بە (رووكەش و بى تام)

ناوی بردوو، چونکە شیعری کلاسیک نموونەى شیعری جوان و چێژ بەخشن، ھەروەھا شیعری کلاسیک گرنگی بەلایەنەکانی دەرپرین و وشەکاری داو و شیعری کلاسیکمان نموونەى شیعری بەرزى سەردەمی خۆیانن. نووسەر سەبارەت بە سەرواش بیروپروای تاییەتی خۆی ھەبە و برۆای وایە تەواوی شیعری نوێ لە خزمەتی ئەو و اتایە دایە، کە شاعیر دەپەوێت بیگەییەنیتە خۆینەر، ھەربۆیە پێویست ناکات شاعیر خۆی بە سەرواوە ماندوو بکات و لە ھەر شوێنیکیشدا لەگەڵ واتادا بەرامبەر بوون ئەوا شاعیر دەتوانێت لە دەسبەرداری سەرواویت لە پێناو واتادا، وەك دەلی: ((و ھەروەھا بۆ قافیە، ئیمە و تمان: ئاوازی ھۆنراوەی نوێ بە سترارو بە چۆنیەتی ئیشکردن و ھینانە بەرھەم "الانتاج" وە چۆنیەتی ئەو کارەساتەى شاعیر لەسەری دەنووسى. جا لەبەرئەوھى کە ئەمیش "یانى قافیە" ھەر بۆ ئەوھى دەنگ و ئاوازیكى کاریگەر بەدا بە ھۆنراوەکە، کەوابوو دەبێ بگۆردرێ و وەھا بێ نەبیتە بەرھەست لە دەرپرینی مانای ھۆنراوەکەدا. ئیتر سا یا جووت بگیرێ و یا بەیناوبەین، وە ئەگەر ھەر ناچارى بوو ئەو قافیە بە بکری بە قوربانى ماناکە و وازی لێ بەینرێ، یانى ھیچ پێویست ناکا شاعیر لایەکی بێرکردنەوھى تەرخان بکا بۆ ھینانەوھى قافیە)) (حسین عارف، ۲۰۱۱، ل. ۳۴۰)

سەروا بەشیکى گرنگی پیکھینانى ئیستاتیکی شیعەر، بەلام پێویستە ھاوسەنگى ھەبیت لەنیوان رەگەزەکانى شیعردا و ھەر رەگەزیک شوینی خۆی بگریت لە دەقى شیعردا، لەبەرئەوھى لە شیعری نویدا و اتا گرنگی و رۆلى تاییەتی خۆی ھەبە، ھەربۆیە نووسەر جەختى لەسەر دەکاتەو و داو دەکات زیاتر لە سەروا گرنگی پێبدرێت. نووسەر برۆای وایە ھیشتا شیعری نوێ لەدایک نەبوو، بەلکو شیعری کوردی لە قۆناغى گۆیزانەو ھەدایە و دابەشیدەکات بۆ سى قۆناغ. شیعری کوردی لە قۆناغى سییەمدایە و لە لوتکەى گۆیزانەو ھەدایە، لەگەڵ ئەمەشدا ھیشتا ناتوانین پێى بلین شیعری نوێ، چونکە شیعری کوردی ھیشتا پەپرەوی کیش و سەروا دەکات و نەیتوانیو ھەوێت لە کۆت و بەندى کیش و سەروا رزگار بکات، بۆ نموونە: شیعری کوردی ھیشتا نەیتوانیو بەتەواوی خۆی لە یەکی کیش رزگار بکات، ھەروەھا نەیتوانیو ھەوێت لە سەروا رزگار بکات و شاعیران یان یەکی سەروا پەپرەو دەکەن یان سەروای کۆپلە بەکار دەھینن. ئەم دوو ھۆکارەش وایانکردوو شیعری کوردی یەکی واتاشی تیدا نەبیت. لێرەدا بریارەکەى نووسەر زۆر توندە، چونکە ئەوکات شیعری نوێ لەدایک بوو و لە گەشەکردنابوو و بەردەوامیش بەرەو پێش چوو. بەکارھینانى سەروای کۆپلە خۆی بەرھەمی شیعری نوێیە و شاعیران لەو کاتەدا پەپرەوی کیشی جۆراو جۆر و سەروای کۆپلەیان کردوو، بەتاییەتی پیرەمیرد و شیخ نوری شیخ سالح و گۆران.

نووسەر برۆای وایە کامەران لە چەند شیعریکدا ئەم کۆت و بەندى کیش و سەروای تیکشکاندوو و خۆی بە ریکخستنى سەرواوە خەریک نەکردوو و بە ئارەزووی خۆی بەکاری ھیناوە، ئەگەرچی کەموکۆرپیشی ھەبە، بەلام ئەم شیعرانەى مژدەى لەدایکبوونی شیعری نوێی کوردین، وەك دەلی: ((جینگەى شانازییە کە کامەران لە چەند پارچەبەکیدا ئەو کۆت و زنجیرەى شکاندوو، بەراستی ئەم چەند پارچەبە "ئەگەرچی بەدەریش نین لە کەموکۆرپی" مژدەى لەدایکبوونی ئەو ھۆنراوانەى نوێیەمان دەدەن کە ئیمە مەبەستمانە و لێى دواين ... ھەر لەو چەند ھۆنراوە ناوبراوانەى کامەراندا، مەبەستەکەى ئیمە دیتەدی، بەوھى شاعیر پێویستە خۆی زۆر بە قافیەو ھەریک نەکات و جەھوى بۆ شل کات، وە بەئارەزووی خۆی ھەلى سوورین)) (حسین عارف، ۲۰۱۱، ل. ۳۴۳) ھەروەھا باسى ئەوھش دەکات کە (کامل ژیر) و (وہشتى) یش ھەولیان داو شیعری تازە بنووسن و خۆیان لە کۆت و بەندى کیش و سەروا رزگار بکەن، بەلام تا ئیستا سەرکەوتوو نەبوون، وەك دەلی: ((ھەروا چەند شاعیریکی گەنجی تریشمان وەك "وہشتى" و "کامل ژیر" ھەولێ و تنى ھۆنراوەى نوێیان داو، بەلام داخى گرانم تیدا سەرنەکەوتوون، چونکە لام وایە باش تى نەگەشتوون، وەیاخۆ چەواشەبوون لەو تیگەیشتنەدا)) (حسین عارف، ۲۰۱۱، ل. ۳۴۳)

محەمەد سىدىق عارف بېرواى واىە گەورەترىن جىاوازى نىوان شىعەرى كۆن و نوئى يەككىتى واتايە، كە ئەمەيش بەھۆى كېش و سەرواوه دروست دەبىت، لە شىعەرى كۆندا بەھۆى پابەندبوون بەيەككىتى كېش و سەرواوه يەككىتى و اتا بوونى نىبە، پىچرپىچرى لە واتادا ھەيە، واتاى شىعەر تەنھا لە چوارچىۋەيەكى گىشتىدا پەيوەندىيان بەيەكەو ھەيە، لەكاتىكدا لە شىعەرى نوئىدا بەھۆى پىچرپىچرى كېش و سەروا، شىعەر خاوەنى يەككىتى واتايە و شىعەرى نوئى لە سەرەتاو تا كۆتايى واتاى يەكتر تەواو دەكەن. نووسەر دەلى: ((گەورەترىن ناكۆكى لەبەينى ھۆنراوھى كۆن و نوئىدا، يەككىتى مانايە لە ھۆنراوھى كۆندا كۆت و زنجىرى وەزن و قافىە دەبنە ھۆى كورت و كويىرى و پىچرپىچرى ئەو مانايەى شاعىر مەبەستىيەتى، لەبەرئەو ھەيەككىتىيان تىدا نىبە، بگرە بىرتىن لە زۆر وئىنە و دىمەنى رازاوهى جوان كە تەنیا چوارچىۋەيەكى گىشتى نەبى ھىچى تر پىكىيانەو ھەبەستى. لەكاتىكدا لە ھۆنراوھى نوئىدا لە سەرەتاو تا كۆتايى بەدواى يەكدا دىن و يەك يەكتر تەواو دەكەن، ئەمەش بەھۆى پىچرپىچرى ھۆنراوھى نوئىدا لە سەرەتاو تا كۆتايى و گويىدانى بەمانا زياتر لە شىۋە)) (حسین عارف، ۲۰۱۱، ل ۳۶۶) ھەرۋەھا مەبەست لە خۆپىچرپىچرى كېش و سەروا بە واتاى دەست بەرداربوونى تەواوھى نىبە لە كېش و سەروا، تەنانت بەواتاى دەستبەرداربوونىش لە كېشى ھەرۋوزى ھەرەبىش نايەت، بەلكو بە واتاى تىكشكاندى يەككىتى كېش و سەروا و يارىكرىن بەكېش و سەروا دىت بە ئارەزووى شاعىر، كە ھەندىك نووسەرى كورد بە ھەلە لە خۆپىچرپىچرى كېش و سەروا تىگەيشتوون، ھەك دەلى: ((تا ئىستاش زۆر لەوانەى دوورەوپەرىز وەستاون لە ھۆنراوھى نوئى، وا دەزانن مەبەست لە خۆپىچرپىچرى كېش و سەروا، زنجىرى وەزن و قافىە، وازلى ھىنانىانە بەتەواوى!! بىگومان بە ھەلە چوون، چونكە لەبارەى وەزەنەو ھۆنراوھى نوئىش ھەر لەسەر ئەو بەحرانە دەوتىرت، كە ھۆنراوھى كۆنى لەسەر دادەرىژىرت، بەلام تەنیا ھىندە ھەيە شاعىرى نوئى بە ئارەزووى خۆى يارى بەو بەحرانە دەكات و ھەلىان دەسورپىن)) (حسین عارف، ۲۰۱۱، ل ۳۶۶)

نووسەر تاووتوپى شىعەرى "ئەى كچە شوان"ى كامەران دەكات و بېرواى واىە يەككىكە لە شىعەرە سەركەوتوۋەكانى شاعىر، چونكە شاعىر تۋانىويەتى كۆت و بەندى كېش و سەروا تىكشكىنپىت و يەككىتى و اتا بەرجەستە بكات، ئەگەرچى شاعىر لە شىعەرەكەيدا كېشى (ھەزەج)ى بەكارھىناو، كە يەككىكە لە دەرياكانى كېشى ھەرۋوزى ھەرەبى، بەلام ھەكو شاعىرانى كلاسىك كېشەكەى ھەكو خۆى بەكارنەھىناو ھەكو پەيرەوى ھاسەنگى تەفەيەلەكان لەدېرەكاندا ناكات، بەلكو شاعىر كېشە ھەرۋوزىيەكەى تىكشكاندوۋە و بە وىستى خۆى تەفەيەلەكانى بەكارھىناو ھەكو بەمەش ئاوازىكى نوئى بە شىعەرەكە بەخىشيو، ھەك دەلى: ((لە ھۆنراوھى "ئەى كچە شوان"دا كە پارچەيەكە لە ھۆنراوھى پىچرپىچرى كېش و سەروا، زنجىرى وەزن و قافىە، لەسەر بەحرى ھەزەج دانراو، بەلام لەباتى ئەوھى خۆى بەستىتەو بەو كۆتەى كە ژمارەى "مفاعىلن" ھە لىدانى "الايقاع" لە ھەموو دېرەكانىدا ھەر دەبىن بە قەدەر يەك بن، ھىناويەتى دېرى يەكەمى بەيەك تەفەيەلە ھە دوۋەمى بە يەككىكە و سىيەمى بە دوۋان و چوارەمى بە يەككىكە و .. ھتە، ھىناوھەتەو لە كاتىكدا لە سنوورى ئەو بەحرەش نەچوۋەتە دەروھە)) (حسین عارف، ۲۰۱۱، ل ۳۶۶) ھەرۋەھا لەروۋى سەرواشەو ھەكو شىعەرەكە بەتەواوى دەستبەردارى سەروا نەبوۋە، بەلكو خۆى لە كۆت و بەندى ئەو يەككىتى سەروا پىچرپىچرى كېش و سەروا، كە لە شىعەرى كلاسىكىدا ھەيە و يەكپارچەيە، شاعىر بە وىستى خۆى و بەپىي پىويستى شىعەرەكە سەروا بەكارھىناو، كە ئەمەش واى لە شاعىر كوردوۋە لەپىناوى سەروادا يەككىتى و اتا لە دەست نەدات، ھەك دەلى: ((و ھەرۋەھا ھۆنراوھى نوئى خۆى لەو كۆتەش پىچرپىچرى كېش و سەروا تا كۆتايى ھەر بەيەك قافىە بىتتەو، ھە يا خۆ تىھەل كېش ھەيا جووت جووت بگىرى، بگرە شاعىر بۆى ھەيە بە ئارەزووى خۆى ئالوگۆرى "تنوع" بە قافىە بكات، ھەرۋەكو كامەران لە "ئەى

کچە شوان "دا بە کاری هیناوه، ئەمەش بێگومان هەر بۆ ئەو مەبەستە پێشوووە که باسمان کرد، یانی ماوه دان بە شاعیر بۆ دەربڕینی ئەو مانایە مەبەستیەتی بێ کەموکوورێ و بە یەگرتووویی)) (حسین عارف، ۲۰۱۱، ل ۳۶۶-۳۶۷)

پاشان نووسەر لە بابەت یەکی و اتاوه بە شیوه یەکی گشتی لە شیعەرەکانی کامهران دەدوێت و برۆی وایە شیعەرەکانی شاعیر هیشتا ناتەواوی زۆریان تێدا یە، تەنانەت هەندیکیان هەر یەکی و اتایان تێدا نییە، بۆ نمونەش چەند شیعریکی شاعیری هیناوه و خۆیندەنەوهی بۆ کردوون و ئەوهی سەلماندوو، کە شاعیر بەهۆی خۆ پزگارانەکردن لە کۆت و بەندی یەکی و سەروا نەیتوانیوه یەکی و اتا بەرجەستە بکات، هەرۆک دەلی: ((کۆت و زنجیری وەزن و قافیە تەنگیان بە کامهران هەلچنیوه و بووه تەهۆی ئەوهی نەتوانی یەکی و اتا بە مانای هۆنراوهکانی و بە پچرپچری وە یا کورت و کویری لە دایک دەبن)) (حسین عارف، ۲۰۱۱، ل ۳۶۹)

بەرۆی ئیمە نووسەر بەرهمێکی بەسوودی بۆ ئەو سەردەمە نووسیوه، بە وردی باسی کیش و سەروای کردووه و داوای ئەوه دەکات شاعیران گۆرانکاری لە کیش و سەروادا بکەن، بەلام داوای دەستبەرداربوونی یەکجاری لە کیش و سەروا ناکات، بەلکو داوا دەکات بە شیوازیکی جیاواز بە کاربەهری، بە شیوه یەکی گشتی کیش و سەروا دەبەستیتەوه بە واتاوه و برۆی وایە هەر شیعریک پەپرەوی یەکی و اتا و سەروای کرد؛ ئەوا یەکی و اتای تێدا بەرجەستە ناییت، هەر شاعیریکی بیهوێت لە شیعەرەکانیدا پەپرەوی یەکی و اتا بکات، ئەوا دەبیت سەرەتا دەستبەرداری یەکی و اتا و سەروا بێت.

ناکام لەسالی (۱۹۵۹) نامیلکە یەکی بەناوی (هۆنراوهی نوێ لی کولینەوه ییکی و یژی) بلاوکردووه تەوه و تێیدا ئاماژە بۆ ئەوه دەکات، ئەم نامیلکە یە وهلامدانەوهی بۆچوونەکانی کتیبی (کامهران و هۆنراوهی نوێ) یە، کە لەلایەن (محەمەد سدیق عارف) هوه نووسراوه. نووسەر تێیدا خۆیندەنەوه بۆ ئەم کتیبە دەکات و گەتوگۆی سەرجهم بېروپراکانی ناو کتیبە دەکات و تێروانینی خۆی دەربارەیان دەخاتەرۆو، هەرۆهە هەول دەدات لە پێگای خۆیندەنەوهی ئەم کتیبە وه بېروپوچوونەکانی خۆی دەربارە شیعری تازە و بنەماکانی و تاییە تەمەندیەکانی بخاتەرۆو، ئەوهی لێرەدا ئیمە دەمانەوێت لەسەری رابووستین، سەرنجەکانی نووسەر دەربارە لایەنی ئاوازی شیعەر. نووسەر دژی ئەو بېروباوه رەیه، کە پێی وایە یەکی و اتا و سەروای ئەوهی شاعیر ئەوهی لەمیشکیدا یە نەتوانی بە تەواوی دەریان بېرێت، بۆ ئەم مەبەستەش داوای بەراورد لە نیوان شاعیری نوێخوازی عەرەب (حسین مەردان ۱۹۲۷-۱۹۷۲) و شاعیری کلاسیکی عەرەب (جەواھیری ۱۸۹۹-۱۹۹۷) دا دەکات و برۆی وایە شیعەرەکانی (جەواھیری) زیاتر واقعیتن و مرۆڤ دەتوانیت بۆ ژیان سوودیان لێ ببینیت، وهک لە شیعەرەکانی (حسین مەردان)، وهک دەلی: ((بو وهلامی دانەر کە ئەلی وەزنی کون ئامانجەکانی میشکی شاعیری بەسەزمان ژەنگاوی ئەکات و ئەیان خنکینی، وا چاکە خوی چاویک بە هەلبەستەکانی عەرەبی "حسین مەردان" ی هونەری نوی زور نوی دا بخشینی و لەگەل شیعەرەکانی جەواھیری شاعیری شیوه کونا بەراوردیان بکا و بزانی کامیان ئەمرە کەلکی ژیان و کامیان پەیمانی زورانبازی ئادەمیزاد و ژبانیان گرتوتە ئەستۆ؟)) (ناکام، ۱۹۵۹، ل ۱۵-۱۶) هەرۆهە دووبارە جەخت لەوه دەکاتەوه، کە ئەوه یەکی و اتا و سەروا نییە دەبیتە رێگر لەبەردەم شاعیردا بۆ ئەوهی ئەوهی مەبەستی تێدی دەری بېرێت، چونکە شاعیر دەتوانیت بەو کیش و سەروایە لە شیعری کلاسیکدا هەیه مەبەست و بابەتی نوێ دەربېرێت، بۆ بەلگە قسەکانیش بەراورد لە نیوان شیعریکی (هەزار موکریان) و شیعریکی (سالم) دا دەکات، کە برۆی وایە ئەو شیعری هەزار لەسەر پێشوویی شیعەرەکی سالم نووسراوه، لە هەمان کاتدا مەبەستی نوێ و بابەتیکی تازە خستوو تەرۆو، وهک دەلی: ((کەواتە بە جی هینانی فرمانی ژیان بەرامبەر بە خاک و گەل لەلایەن شاعیرەوه، وهنەبی تەنها کیش و قافیە رێگای لی بگری یا پێشی بەرەللا بکا. ئەو شاعیرە بەرزە ی بە ئەلماسەکانی تاجی پاشا ئەلی "فرمیسکی دانە دانە هەتیوه هەلوهریوه" لە

وهزن و شیوه‌دا شوین "یارم له په‌رده ده‌رهات جامی شه‌رابی هینا" که‌وتوه که‌کون و تازه‌یی له‌بابه‌ته‌کانیانایه، نه‌گینا شیوه و کیشیان یه‌که ((ناکام، ۱۹۵۹، ل ۱۶) هه‌روه‌ها ئه‌وه‌ش پوون ده‌کاته‌وه، که‌حاجی قادری کۆیی له‌سه‌ر هه‌مان رپوشوینی کلاسیک رپوشتوووه، شیعه‌ره‌کانی پابه‌ندی بنه‌ماکانی شیعی‌ری کلاسیکین، به‌لام ناوه‌رۆکی تازه‌ی پی‌ده‌ربرپوون، ((جاری ئه‌بی ئه‌وه بزانیین که‌حاجی قادر شیوه‌یه‌یکی تازه‌ی ئه‌وتوی بو شیعی‌ری کوردی دروست نه‌کردوه که‌باری هه‌لبه‌ستی نیشتمانی و کومه‌لایه‌تی ئاسان تر کردبی. ئه‌ویش بی‌که‌م و زیاد هه‌ر له‌سه‌ر پێودانی شاعیرانی پیش‌خوی رویشتوه، ته‌نها ئه‌وه‌نده هه‌یه‌بابه‌تی هه‌لبه‌سته‌کانی حاجی قادر جیایه‌له‌گه‌ل ئه‌وانی پیش‌ئه‌وا. هیچ شیعی‌ریکی حاجی قادر نیه‌هاوکیشی له‌دیوانی شاعیره‌کانی پێشووترا نه‌بی، واتا حاجی قادر مه‌به‌ستیکی تازه‌بابه‌تی به‌شیوه‌ی کون و تووه)) (ناکام، ۱۹۵۹، ل ۲۱)

ئه‌گه‌رچی نووسه‌ر پرسیا‌ری ئه‌وه‌ده‌کات، که‌شیعی‌ری نوێ بۆچی ئه‌وه‌نده‌دژی کیش و سه‌روا بیت، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا له‌گه‌ل بیروپرای (محهم‌د سدیق عارف) دایه‌ده‌رباره‌ی شیعی‌ری نوێ، به‌تایبه‌تی له‌جه‌خت کردنه‌وه له‌واتای شیعه‌ره‌که، به‌لام ئه‌م برپوای وایه‌ناکریت شیعی‌ری نوێ بی‌ئاواز بیت، ئه‌گه‌ر هه‌ندی‌کجار پابه‌ندی جوژه‌کیش و سه‌روایه‌کیش نه‌بیت ئاساییه، به‌لام نابیت شیعه‌ره‌که‌ی بی‌ئاواز بیت، وه‌که‌ده‌لن: ((بۆچی ئه‌بی شیعی‌ری نوێ ئه‌وه‌نده‌دوژمن به‌وه‌زن و قافییه‌بی؟ به‌لی ئه‌بی هه‌لبه‌ستی نوێ چه‌شنه‌دارشتن و له‌ره و موسیقاییکی تایبه‌تی بی، ئه‌بی هونه‌ری ئه‌مرو که‌هاته‌سه‌ر نووسینی شیعی‌ره‌مو هوش و هه‌ستی بخاته‌سه‌ر ئه‌و ئامانجه‌ی خوی بو ئاماده‌کردوه و ئیتر به‌بی خه‌فته‌قافییه‌له‌پیناوی مانادا بشیلی و ته‌نانه‌ت هه‌ندی جار بوی هه‌یه‌قیروسیا له‌کیشیش بکات، به‌لام هه‌رگیز ریگه‌ی ئه‌وه‌ی نادریتی نووسینه‌که‌ی موسیقای نه‌مینی)) (ناکام، ۱۹۵۹، ل ۲۴-۲۵) نووسه‌ر لێره‌دا ئاماژه‌بۆ خالێکی گرنه‌گه‌کات، که‌هاوشیوه‌ی بیروپوچوونه‌که‌ی (مارف خه‌زنه‌داره) ئه‌ویش ئه‌وه‌یه: شیعی‌ره‌که‌ریته‌خواه‌نی ئاواز بیت و پابه‌ندی کیش و سه‌رواش نه‌بیت، که‌به‌بۆچوونی ئیمه‌ش بۆچوونیک زۆر ته‌واوه، چونکه‌چیترا شاعیر پێویستی به‌کیش و سه‌روا نه‌بوو بۆ دانانی شیعی‌ر، به‌لکو پشتی ده‌به‌ست به‌ئاوازی ناوه‌وه و ئاهه‌نگی وشه‌کان بۆ دانانی شیعی‌ر.

به‌گه‌شتی بۆچوونه‌کانی نووسه‌ر زیاتر به‌رگری کردنه‌له‌یه‌که‌ره‌نگی کیش و یه‌کیتی سه‌روا، هه‌روه‌ها ده‌یه‌ویت ئه‌وه‌به‌سه‌لمینیت، که‌شاعیر ده‌توانیت به‌م کیش و سه‌روایه‌واتای نوێ بگه‌یه‌نیت و به‌شیک له‌شاعیرانی‌ش ئه‌م کاره‌یان کردوووه. لێره‌دا نووسه‌ر بۆچوونه‌کانی گونجاو نین، چونکه‌شیعی‌ری نوێ پێویستی به‌ئاوازیکی نوێ هه‌بوو تا له‌گه‌ل گیانی سه‌رده‌مدا بگونجیت، به‌لام ئه‌و بۆچوونه‌ی زۆر له‌جیگه‌ی خۆیدا، که‌ئاوازی شیعی‌ر و کیش و سه‌روا له‌یه‌کتري جیاکردوووه‌ته‌وه و برپوای وایه‌ده‌کریت شیعی‌ر ئاوازی هه‌بیت به‌بی په‌یره‌وکردنی کیش و سه‌روا.

(مارف خه‌زنه‌دار) له‌سالی (۱۹۶۲) له‌ئه‌کادیمییه‌ی زانستی سوؤقیه‌ت له‌لینینگراد) گوتاریکی ده‌رباره‌ی کیش و سه‌روا به‌ناوی (کیش و قافییه‌له‌شیعی‌ری کوردیدا) نووسیه‌وه‌هه‌ر هه‌مان سال به‌شیوه‌ی کتیب له‌(عیراق) بلاوی کردوووه‌ته‌وه. ئه‌م گوتاره‌توێژینه‌وه‌یه‌کی زانستییه‌ده‌رباره‌ی کیش و سه‌روای شیعی‌ری کوردی. نووسه‌ر له‌به‌شی‌یه‌که‌می گوتاره‌که‌یدا به‌شیوه‌یه‌کی گه‌شتی باسی کیشی شیعی‌ر و جوژه‌کانی و میژووی کیشی شیعی‌ر و ئه‌و کیشانه‌ی له‌شیعی‌ری کوردیدا به‌کارهاتوون ده‌کات، که‌بریتین له‌کیشی عه‌رووز و کیشی برگه‌ی خۆمالی. نووسه‌ر سه‌ره‌تا پیناسه‌ی کیشی شیعی‌ری ده‌کات، پاشان باسی بنه‌په‌تی کیش ده‌کات، که‌برگه‌یه‌و ئه‌وه‌ده‌خاته‌پوو، که‌هه‌ر دێره‌شیعی‌رێک له‌چه‌ند برگه‌یه‌که‌پیکدیت، هه‌روه‌ها باس له‌برگه‌ی کورت و درێژ و چۆنیه‌تی پیکهاتنیان ده‌کات. دواتر باسی میژووی کیشی شیعی‌ری زمانه‌هیندۆ-ئه‌وروپیه‌کان ده‌کات، هه‌ر له‌کتیپی ئاینی قیداوه‌تا ده‌گاته‌زمانی سانسکریتی و یونانی کۆن و لاتینی و له‌زمانی په‌هله‌ویشدا، پاشان به‌وردی باسی کیش له‌کتیپی ئاینی ئاقیستادا ده‌کات و کیشی سه‌رجه‌م

بەشەکانی ئەم کتێبە ئایینیە دیاری دەکات و دەیانەبەستیتەوه بە کیشی شیعی کوردییەوه، وەك دەلی: ((له پاش ئەم پیشان دانه، وه روون کردنهوهی هندی راستی له بابەت کیش و جوری هیجا و ژمارەکانی هیجا و دیره شیعرەکانی ئاویستا و هندی له زمانه کونهکانی هیندو-ئورووپایی که دوور و نزیک زمانی کوردی پەيوهندی پیاوانه وه هیه)) (مارف خەزەندە، ۱۹۶۲، ل ۱۴) هەرۆهە دەلی: ((ئەم پیشان دانه شتیکی بە کەلکە بو دوزینەوهی بناغە کیشی شیعی کوردی، بناغەییکی خومالی، بەلام وانەبی شیعی کوردیش، ئەوهی له بەر دەستمان دایه، هەر له سەر ئەم بناغە خومالی یە دامەزرابی، بەلکو کیشیکی بیگانهشی که عەرۆزی عەرەبی یە تەئسیری تی کردوو، وه بو ماوهییکی زور دەوریکی گرنگی بووه له شیعی کلاسیکی کوردیدا، وه ئەم دەوره تا ئیستاش هەرماوه تەوه له لای هندی له شاعیرانی کورد)) (مارف خەزەندە، ۱۹۶۲، ل ۱۵)

نووسەر له تەوه ریکی تری گۆتارە کهیدا باسی کیشی شیعی عەرەبی و میژووی دۆزینەوهی ئەم کیشە و بنەرە ته سەرەکییەکانی و دەریاکانی ئەو زەحافانە دەکات بە سەر ئەم کیشە دا دین و پرۆایشی وایه ئەم کیشە له گەل بنەرە تهکانی زمانی کوردیدا ناگونجیت، وەك دەلی: ((ئەتوانین لیرەدا بگهینه ئەنجامیک ئەویش ئەوهیه، که کیشی عەرۆز ئەگەرچی بو زمانی عەرەبی دەست ئەدا، بەلام کەلکیکی ئەوتوی بو زمانی کوردی و فارسی نییه، بویه ئەبیین هەر له کونهوه عەجمەکان بەحری تازه و زحافی تازهیان داهیناوه، چونکه هەرچهند کردویانە هەر زمانەکیان بەسەر ئەم دەستوورانەدا زال بووه، جگه له دەست کاری له دەنگی تپهکاندا کراوه لهو کاتە شیعرەکانیان خویندوتەوه، بو ئەوهی له گەل بەحریک له بەحرەکانی عەرۆز له تایی ترازوودا بوهستی)) (مارف خەزەندە، ۱۹۶۲، ل ۲۱) هەرۆهە نووسەر باسی کیشی پەنجە و بنەماکانی دروستبوونی و هیجای کورت و درێژ دەکات. پاشان دیتە سەر کیشی شیعی کوردی و بەوردی باس لهو کیشانە دەکات، که له شیعی کوردیدا بەکارهاتوون، که بریتین له کیشی عەرۆزی عەرەبی و کیشی پینجە ی خۆمالی، له کیشی عەرۆزیدا دەلیت: ((ئیمه ئەگەر به زور بمانهوی کیشی عەرۆز بو کیشی شیعی تازهش بەکاربهیین ئەتوانین به زور بیسهپینه سەری، وەکو کراسیکی تەسک له بەر پیاویکی قەلو و بکەین، یا به پیچەوانە، هەرۆهە ئەتوانین شیعی که ناومان ناون عەرۆزی له رووی کیشەوه بەهیجای خومالی بکیشین)) (مارف خەزەندە، ۱۹۶۲، ل ۲۹) هەرۆهە کیشی پەنجە دەبەستیتەوه بە کیشی فۆکلۆری کوردییەوه و نموونە گۆرانی و بەیت و لاوک و حەیران و نموونە له کتێبی ئاینی یەزیدیەکان دەهینیتەوه بە مەبەستی سەلمانندی پەسەنی ئەم کیشە و گونجانی له گەل زمانی کوردیدا.

نووسەر له تەوه ریکی تری گۆتارە کهیدا باسی شیعی نووسراوی کوردی دەکات که به (شیعی هونەری تازه) ناوی دەبات و کیشی ئەم جۆرە شیعرە بو دوو جۆر دابەش دەکات: ((شیعی یەك کیشی، وەك کیشی گورانی و هندی له بەیتەکات، دووه میان شیعی کیشی خومالی رەنگاورەنگ وەکو لاوک و حەیران و هندی له بەیتەکان)) (مارف خەزەندە، ۱۹۶۲، ل ۴۴) ئەوهی جیگای سەرنجە نووسەر له شیعی یەك کیشی خومالی هەول دەدات شیعی شاعیرانی کلاسیک بە پێی بنەماکانی کیشی پەنجە ی خۆمالی لیکبەتەوه، نووسەر شیعی (ساقی له پەردە دەرەت جامی شەرابی هینا) ی (سالم) و شیعی (دەریایی حوسن و نازی مەوج و حوبابی هینا) ی (حەمدی) هیناوه و دەربارەیان دەلی: ((ئەم شیعرانە به ترازووی عەرۆز ئەکیشرین، بەلام گەلی به کەلکە هەندیکی تریش لییان ورد بینهوه بلیین هەردیره شیعیک له م قەسیدەیه دا "۱۴" هیجایه، وەستان له ناوەرەست دایه وەکو بەشی چوارەمی گاتە ی ئاویستا، که هەر شیعیکی "۱۴" هیجایه وه وەستان له ناوەرەست دایه "۷+۷" ئەمه له لاییک، له لاییکی ترهوه ئەتوانین هەر دیره شیعیکی ئەم قەسیدەیه بکەین به دوو دیره شیعی، ئەو کاتە هەر دیره شیعیک ئەبیتە "۷" هیجا، واتە کیشی "۷" هیجایی که له پەهلەویدا هیه، یاخود کیشی گورانی کوردی)) (مارف خەزەندە، ۱۹۶۲، ل ۴۴-۴۵) هەرۆهە نووسەر

شیعری (لی عەندەلیب و بلبین - روژ ھاتە بورجا سونبولین) ی مەلای جزیری و شیعری (تکانی ئابرووی چەمەن/ بەرووی ئابدەرەو) ی زێوەریشی بەھەمان میکانیزمی شیعەرەکی (سالم) و (حەمدی) لیکداوەتەو. بەلام بەپرۆای ئیمە کیشانی ئەم شیعرانە بە کیشی پەنجە خۆمالی لە جیگە خۆیدا نییە، چونکە ئەم لیکدانەوانە بۆ شیعری کلاسیکی ھەر وەک ئەو کراسە تەسکە وایە، کە بیکەیتە بەر کەسێکی قەلەو، چونکە بەھەر کیشیک جگە لە کیشی عەرۆزی عەرەبی ئەم شیعرانە بکیشین لەنگ دەبیت و تەواو دەرناییت. نووسەر لە کیشی رەنگا و رەنگی خۆمالییدا نموونە شیعری شاعیرانی نوێی کوردی ھیناوە، کە لە یەک شیعردا چەند کیشیکی جیاوازیان بەکارھیناوە و پرۆای وایە بەکارھینانی ئەم شیوازە بەکارھینانی کیش رەگوریشەبەکی کۆنی ھەبە و لە لاوک و حەیران و ھەندێ بەیتەکاندا بەکارھاتوو.

نووسەر لەتەوھری سەرۆادا، سەرەتا پیناسە سەرۆا دەکات و پرۆای وایە سەرۆا بنەرەتیک سەرەکی پیکھینانی ئاوازی شیعری کوردییە، وەک دەلیت: ((قافیە مەرچیکی گرنگ و پیویستە بو شیعری کوردی، شیعری کوردی ئەوھە لەژیر دەستمان دایە، ھیچ یەکیکی ئەم مەرچە فەرماوش نەکردوو، جا ئایا قافیە ھەر لە بنجدا مەرچ بوو شیعری کوردی؟ یا رووداوە؟)) (مارف خەزەندەر، ۱۹۶۲، ل ۵۶) نووسەر بۆ وەلامدانەوھە ئەم پرسیارە باسی زۆرەبی زمانە کۆنە جیھانییەکانی، وەک (ھیندۆ-ئەوروپی، سانسکریتی، یونانی، لاتینی، ھیندۆ-ئیرانی، ئینگلیزی کۆن و شیعری فۆکلۆری پووسی) کردوو، کە شیعەر لە ھەموویاندا بۆ سەرۆا بوو و قسەبەکی (خواجە نەسیری توس) یش دینیتەو کە قافیە بە مولکی عەرەب دادەنیت و نەتەوھەکانی تر لە عەرەبیان وەرگرتوو، پاشان دەلیت: ((بو وەرەم دانەوھە پرسیارە بوون و نەبوونی قافیە لە شیعری کوردیدا، دیارە کاریکی گەلیک قورسە، چونکە ئەو شیعەرە کوردییە لەژیر دەستمان دایە ھەمووی قافیە ھەبە و ھەبە و ھەبە شیعری کۆنی کوردی ئەوتوشمان لەژیر دەستمان نییە کە قافیە نەبێ، بەلام لەگەڵ ئەوھەشدا ئەتوانین بلیین: ئەگەر لە زمانە کۆنەکانی ھیندۆ-ئەوروپایی و ھیندۆ-ئیرانیدا قافیە نەبووی، وە ئیستا کە ئەوھە ئەم زمانانە قافیەبەکی تایبەتیان ھەبە، کە لە قافیە خومالییەکی کوردی ئەکا، لەوانەبە لە کوردیشدا نەبووی! وەکو شیعری ئەو زمانانە گورابی و پێش کەوتی تا ھاوتیبتە سەر ئەو قافیە خومالییە کە ئیستا کە ھەبەتی)) (مارف خەزەندەر، ۱۹۶۲، ل ۵۷) ئەوھە جیگە سەرئەوھە، کە ناکریت بە گومان و لەوانەبە پرپار لەسەر بنەمایەکی گرنگی شیعری کوردی وەک (سەرۆا) بدیت، لەکاتیکیدا ھیچ بەلگەبەکی نییە لەسەر بۆ سەرۆایی شیعری کوردی لە کۆندا، ھەرۆھە نووسەر دەبەوێت ئەو شیعرانە بە کیشی عەرۆز نووسراون بەکیشی پەنجە لیکداوەتەو و بەلگەبە بۆ دەھینیتەو بۆ ئەوھە بیسەلمینیت ئەم کیشانە خۆمالین، کەچی لەلایەکی ترەوھە کار لەسەر ئەوھە دەکات گومان لەسەر سەرۆای شیعری کوردی دروست بکات و بلیت لە بیگانەوھە وەرمانگرتوو. نووسەر سەرۆای شیعری کوردی دابەش دەکات بۆ (یەکیتی سەرۆا) و (سەرۆای رەنگا و رەنگ)، کە ئەمیش لە دوو جۆر پیکدیت (جووت سەرۆا) و (سەرۆای خۆمالی) نموونە شیعرییان بۆ دەھینیتەو و ھەرۆھە باسی پاش سەرۆا و چۆنیەتی پیکھینانی لە شیعری کوردیدا دەکات.

ئەم گوتارە مارف خەزەندەر یەکیکە لە گوتارە بەنرخەکان و لە سەردەمی خۆیدا سوودیکی باشی ھەبوو، چونکە بەشیوھەکی زانستی قسە لە کیش و سەرۆا کردوو و شیکردوو تەوھە و نموونە شیعری لە ئەدەبی کوردی بۆیان ھیناوەتەو، بەلام لەگەڵ ئەوھەشدا بەدەر نییە لە کەموکۆری، چونکە دەبەوێت ئەوھە بسەلمینیت کە دەتوانین شیعری کلاسیکی کوردی بەکیشی پەنجە خۆمالی لیکبەینەو، کە ئەمەش کاریکی نەگونجاو، ھەرۆھە لە باسی سەرۆاشدا بە گومان دەبەوێت بلیت کە شیعری کوردی لە کۆندا سەرۆای نەبوو و لە شیعری عەرەبییەوھە وەری گرتوو.

عەلەئەدین سەجادی لە ساڵی (١٩٦٨) لە کتێبی (ئەدەبی کوردی و لیکۆلینەووە لە ئەدەبی کوردی) دا گرنگی بە ئاوازی شیعری؛ بە تاییەتی کیش و سەروا داووە و بە بنەمای سەرەکی پیکھێنانی ئیستاتیکای شیعری داناووە. نووسەر برۆی وایە کیش و سەروا بنەمای سەرەکی شیعەرە و ھەر شیعریکیش کیش و سەروای تیدا نەبێت، ئەوا شیعرییەتی خۆی لە دەست دەدات و بە شیعری دانانرێت، وەک دەلی: ((ئەگەر ھۆنراویک خالی بێ لەو پەردە روالەتیە کە عەرۆزە بۆ ھەندئ ھۆنراو، وەیا ژمارە ی پەنجە و سەروایە بۆ ھەندیک تر، ئەو لە ھۆنراوی دەرچوو)) (عەلەئەدین سەجادی، ١٩٦٨، ل ٣٢٩) بەمجۆرە نووسەر لە چارەکی سییەمی سەدە ییستەم ھیشتا ئاوازی شیعری دەبەستیتەووە بە کیش و سەرواوە، کە پێویستە شیعری کیش و سەروای ھەبێت، لە کاتی کدا لەو سەردەمدا بۆچوونی نوێ ھاتبوو نە ئاراو دەربارە ئاوازی شیعری، کە پێویست بوو نووسەر سوودی لێ وەگرتبان و گرنگی پێیان بدایە.

نووسەر لە باسی (حاجی قادری کۆبی) دا لیکدانەووە بۆ شیعری (تا یک نەکەون قەبیلی ئەکراد) دەکات و ئەو دەخاتەرۆو، کە ئەم شیعەرە لەرۆوی کیشەو، ئەگەرچی عەرۆزی عەرەبییە، بەلام لە ھەندئ شویندا لەم کیشە لایداو، چونکە شاعیر زیاتر مەبەستی گەیانندی پەيامەکیەتی، وەک دەلی: ((ئەگەر سەیری عەرۆز بکری ئەم پارچە ھۆنراوہیە لەگەل شوینا پێچەوانە ئو زانیارییە تیدا ھەبە، بەلام ھۆنەر ویستووہی نیازی خۆی دەبریری، وە نیازی بەم ھۆنراوانەشی دەبریری بیروباوہرییەتی نەووک دروستکردنی ھۆنراو؛ واتە بیروباوہرر بە ھۆنراو دەبریری - کە نوختە کرۆکی بیروباوہررەکیە- ھۆنراو بلێ بۆ ھۆنراو و دەبریری باوہرر لە پایە دووہما بێ بەچاو ھۆنراوہکەو!!)) (عەلەئەدین سەجادی، ١٩٦٨، ل ٢٩٨) ھەرۆھا لە بابەت سەرواشەو، ئەو دەخاتەرۆو، کە شیعەرە کە بە تەواوی پابەندی بنەماکانی سەروا نەبوو، ئەمەش ھەر لەبەرئەوہی گەیانندی بیرەکی بەلاوہ گرنگ بوو، نەک پابەندبوون بە سەرواوە، وەک دەلی: ((ھەرۆھا مەبەستی نەبوو سەروا تەواو بێ یا تەواو نەبێ، وەکوو ئەمە بە تاییەتی لە ھۆنراوی پێنجەم و سیانزەھەمدا دەرئەکوو؛ لە ھۆنراوی پێنجەمدا دوو ووشە ی - مەردن و کردن - کە کردوونی بە سەروا بە سەروا بۆ دواوی ھاتنی ھەردوو نیو ھۆنراوہکە، ئەمە بەچاو سەرواوە تەواو نییە، چونکە لە - میم و کاف - ھەکا دا بزووتن گۆررا! ئەمە بۆ سەروا زبانی ھەبە. وە یا لە ھۆنراوی سیانزەھەمدا دوو ووشە ی - نەیانکرد و ھەموو مرد - پێچەوانە ی یاسای سەروایە!!)) (عەلەئەدین سەجادی، ١٩٦٨، ل ٢٩٨) نووسەر بۆچوونەکانی تەواون دەربارە شیعەرەکی حاجی، چونکە شاعیر نە بەتەواوی پابەندی بنەماکانی کیشی عەرۆز بوو، نە پابەندی بنەماکانی سەرواش بوو.

نووسەر لە باسی (شیخ نوری شیخ سألح) دا شیکردنەووە بۆ شیعری (لەناو شەپۆلی غەما سەرنگون و بێ ئارام) کردوو و ئەو ھەروندەکاتەو، کە شاعیر گرنگی زیاتری بە واتا داووە وەک لە بنەما ھونەراییەکانی شیعەر و ھەر ئەمەش وایکردوو گرنگی بە ریکخستنی وشە نەدات بۆ بەرجەستەکردنی سەروا، وەک دەلی: ((شیوہکی لە پلەبەک دایە کە گوزارە ی پێش ووشە خستوو؛ واتە ئەو ریکختە ی کە ھۆنەرانی تر لە ریزکردنی ووشەدا بەکاربان ئەھینا بۆ ھینانەوہی سەروا ئەم ئەوہی نەکردوو)) (عەلەئەدین سەجادی، ١٩٦٨، ل ٣١٧) ھەرۆھا ئەم گرنگی نەدانە ی شاعیری بە سەروا بە کاریکی نوێ و باش داناو، بە تاییەتی؛ کە کاری نەکردوو تە سەر لایەنی ئیستاتیکای شیعەرە کە و شیعەرە کە جوانییەکی لە دەست نەداو، وەک دەلی: ((لەمەش زیاتر ئەو ھۆنراوانە کە تا ئەم سەردەمە ھەبوون زۆر بەسترا بوون بە سەرواوە، ئەم خۆی لەو بەستەوہیە رزگار کردوو و ھۆنراوہکی تیک نەچوو)) (عەلەئەدین سەجادی، ١٩٦٨، ل ٣١٧) ھەرۆھا نووسەر جەخت لەوہش دەکاتەو، کە شاعیر جگە لەوہی خۆی نەبەستوو تەو بە بنەماکانی کیش و سەرواوە، لە ھەمان کاتدا خۆی نەبەستوو تەو بە ھیچ قالبیکی شیعری کلاسیکەو، بۆیە دەلی: ((لە داررشتنی ھۆنراوہکانا بەرانبەر بە زانیاری عەرۆز و سەروا ئەتوانین بلین ئەم پارچەبە ھیچ یەک لەو رینگایانە ی نەگرتوو کە زانیانی

ھۇنراو لەبارەى ترۆمەوۋە دايدان ناو، بەلكو ئەمانە ھەرچەند لە روالەتا وەكوو تەرجىع بەندىكى پىنج خىستەكى و شەش خىستەكى وانە، بەلام لەو ياساھەش لاي داو، چونكە سەرواكان لەسەر ئەو دەستوورە كە ئەو پىستىرئ نەھىنراونەتەو)) (عەلئەدەين سەجادی، ۱۹۶۸، ل ۳۱۸) پاشان ئەم بۆچوونەى رپوونتر دەكاتەو و دەلى: ((تەماشە ئەكەى لە پارچەى يەكەم دا سەرواى نپو ھۇنراو ھى يەكەم و پىنجەم لىك نلىكن، لەھى دووھەمدا ئەگۆرئ؛ ھى دووھم و پىنجەمى كىر بەيەك، لەھى سىھەم دا دىسان گەرايەو ھى يەكەم و پىنجەم، لەھى چوارەم دا بۆ دووھم و شەشەم)) (عەلئەدەين سەجادی، ۱۹۶۸، ل ۳۱۸) كەواتە ناكىرئ بگوتىرئ كە شىخ نورى وازى لەسەروا ھىناو، بەلكو لە جۆر و شىوازى تاپتەندىيە نەرىتەيەكانى سەروا لاپداو. لەكۆتاپىدا نووسەر ئەم شىعەرەى شاعىر بە نمونەيەكى شىعەرى نوئ و داھىنەرانە دادەنئت لە ئەدەبى كوردىدا و پىي وايە يەكەم كەسە لە ئەدەبى كوردىدا ئەم تازە گەرىيەى خولقاندو، بەناپاستەوخۆش ئامازە بۆ ئەو دەكات، كە لەم كارەيدا سوودى لە تۆفلىق فىكرەت وەرگرتوو، وەك دەلى: ((گرتنى ئەم جۆرە رىگايە بۆ ھۇنراو ھى كوردى لە رۆژلەت دا تا ئەو پەرىرى تازەيى تازەيە، مەگەر تۆفلىق فىكرەت ئەم رچەيەى شكەندى)) (عەلئەدەين سەجادی، ۱۹۶۸، ل ۳۱۸) بەپرواى ئىمە شاعىر لەم شىعەرەدا داھىنانى ئەنجام داو و كىش و سەرواى بە شىوازىكى جىاواز بەكارھىناو و پابەند نەبوو بە يەك قالى شىعەرى كلاسىكەو، ھەربۆيە بۆ سەردەمى خۆى تەواو تازەبوو. ئەگەرچى (ئەحمەد تاقانە) لە كىتەبى (تۆفلىق فىكرەت و شاعىرە نوئخوازەكانى كورد) دا ئەو ھى سەلماندو، كە بەشەكى ئەم شىعەرە وەرگىرانى راستەوخۆى شىعەرى (ياشادقچە) تۆفلىق فىكرەتە. (پروانە: ئەحمەد تاقانە، ۲۰۰۱، ل ۲۹-۳۳) بەلام ھىچ لەو راستىيە ناكۆرئت، كە ئەم شىعەرە وەرچەرخانىكى ديارە لە شىعەرى كوردى ئەو سەردەمدا و ھەولەيكە بۆ گۆرپىنى سەرواى نەرىتى و قۇناغەكە وەك قۇناغىكى گواستەو ھى شىعەرى واپخووستوو، كە دواتر سەرواى خۆمالى و ھەمەرەنگ جىگای گرتەو.

نووسەر لەباسى (گۆران) ىشدا شىعەرى (ئافرەت و جوانى) شاعىرى وەك نمونەى جوانى و ئىستاتىكا ھىناو تەو، نووسەر ئەو دەخاتەروو، كە شىعەرەكانى گۆران تازەن، بەلام تازەيى شىعەرەكانى گۆران بەھۆى دەستبەردار بوونى لە كىش و سەروا نىيە، چونكە ئەم شىعەرە ھەم پاندى كىشە، ھەم پابەندى سەرواشە، لەگەل ئەو ھىدا لە شىعەرە تازە و جوانەكانى شاعىرە، وەك دەلى: ((ئەگەر يەك بلى: ھۇنراو ھى گۆران تازەيە چونكە خۆى لە كۆت و زنجىرى ەرووز و سەروا رزگار كىردو. ئەم قسەيە بۆ ئەو كەسە ناپتە سەر، چونكە ئەمە يەكەم لە پارچە ھۇنراو ھى گۆران كەچى بە گوزارەى تىكررايى ھەم ەرووزى تىدايە ھەم سەروا. ئەو ھىدا ھەيە ئەو ھى كە بە سەرزارەكى بە ەرووزى ناو ئەبەين لە راستى دا ژمارەى پەنجەيە، سەرواشى بى شكە تىدايە)) (عەلئەدەين سەجادی، ۱۹۶۸، ل ۳۲۹) پاشان دەيەوئت ئەو بىرە بخاتەروو، كە دەشەيت شىعەر تازەيىت و پابەندى كىش و سەرواش بىت، بۆيە دەلى: ((كەوابوو تازەبوونى ھۇنراوئىك ئەو نىيە كە ەرووز و سەرا، وەيا ژمارەى پەنجە و سەرواى تىدا نەبى، بەلكو ئەو ھى لە رىچكەدا، لە بىردا، لە ئەندىشەدا لە نيازدا، لە زنجىرەكەدا تازە بى. ئەم ھۇنراوانەى گۆران ئەمانەى ھەموو تىدا ھەيە لەگەل ژمارەى پەنجە و سەرواش دا)) (عەلئەدەين سەجادی، ۱۹۶۸، ل ۳۲۹) ئىمەش دەتوانىن بلىين: ئەم شىعەرەى گۆران يەكەم لە شىعەرە جوان و بەرزەكانى شاعىر، كە نمونەيە بۆ تازەگەرى لە سەردەمى خۆيدا، لەھەمان كاتدا پابەندى كىش و سەرواش بوو.

بۆچوونەكانى عەلئەدەين سەجادی بەشەيەكى گىشتى ئاوازى شىعەر دەبەستىتەو بە كىش و سەروا، ھەولەيشى داو بە ھىناو ھى نمونەى شىعەرى شاعىرانى كورد ئەم بۆچوونەى بسەلمىنئت، بەلام بە پرواى ئىمە ئەم بۆچوونەى

لە جینگای خۆیدا نەبوو، چونکە ئاوازی ناوێی شیعیری پەگەزێکی سەرەکی پیکھینانی مۆسیقای شیعەر، کە نووسەر نە باسی کردوو نە گەرنگی پێنەداوە.

ئەنجامەکان

لە توێژینەووەکەماندا گەشتینە ئەم ئەنجامانە خوارووە:

- 1- ئاوازی شیعەر پەگەزێکی بنەرەتی پیکھینانی ئیستاتیکی شیعەر. نووسەران کورد گەرنگییەکی زۆریان پێداوە و بەشیک لە گوتارەکانیان بۆ تەرخانکردوو و ئەم لایەنە زۆرتەین مشتومپی لەنیوان نووسەراندان دروست کردوو.
- 2- زۆربەیی نووسەران کورد ئاوازی شیعریان بەستوووە بە کێش و سەراوە و لەو برۆایەدا بوون، کە پێویستە شیعەر پابەندی کێش و سەروا بێت بۆ بەرجەستەکردنی ئاواز و ھەر شیعریک پابەندی کێش و سەوا نەبێت لە شیعەر دەردەچێت.
- 3- بەشیک لە نووسەران داواي دەستبەرداربوونی ئاوازی شیعری کلاسیکی کوردییان کردوو و برۆایان وایە لەگەڵ چێژی رۆحی کورددا ناگونجێت، داواي گەرانەووە بۆ ئاوازی خۆمالی کوردییان کردوو، کە ئاوازی شیعری فۆلکلۆری کوردییە.
- 4- بەشیک لە نووسەران ئەوەیان پوونکردوووە، کە ئاسایە شاعیر دەستکاری کێش و سەروا بکات و چۆنی بویت لە شیعەرکانیدا بەرجەستە بکات، بەلام نابێت بە یەكجاری دەستبەرداریان بێت.
- 5- بەشیک لە نووسەرانیش بەشیوەیەکی ناپاستەوخۆ ئاماژەیان بۆ ئاوازی ناوێی شیعەر کردوو، کە کێش و سەروایان لە ئاوازی شیعەر جیاکردوووە تەووە یان بە بەشیک لە ئاوازی شیعریان داناو، کە شاعیر دەتوانێت دەستبەرداریان بێت و شیعری جوانیش بنووسێت، بەو مەرجە مۆسیقای شیعەرە کە پیاڕێزێت.

سەرچاوەکان

- 1- ئاریز (1963)، ناخی سروشت سەرچاوەی ھەستی گوران، پ. کوردستان، ژ. 197، تاران
- 2- ئاسۆ عومەر مستەفا (2009)، بەھا ئیستاتیکییەکانی شیعەر لای پیرەمێرد و شیخ نوری شیخ سالح و گۆران، چ، چاپخانەیی خانە، ھۆک
- 3- ئەحمەد تاقانە (2001)، توفیق فیکرەت و شاعیرە نوێخووازانەکانی کورد، چ، چاپخانەیی ھەزارەتی پەرورە، ھەولێر
- 4- پەرێز سابیر (2006)، پەخنەیی ئەدەبی کوردی و مەسەلەکانی نوێکردنەووەی شیعەر، چ، چاپخانەیی ھەزارەتی پەرورە، ھەولێر
- 5- پیرەمێرد (1943)، شیعری پووشیدە، گ. گەلاویژ، ژ. 1، سالی 4، سلیمانی
- 6- تاهیر ھاشمی (1943)، بیسارانی، گ. گەلاویژ، ژ. 2، سالی 4، سلیمانی
- 7- حسین عارف (2011)، نووسینەکانم لە بواری پەخنە و لیکۆلینەووەدا، چ، چاپخانەیی ئاراس، ھەولێر
- 8- دلشاد عەلی محەمەد (1998)، بنیاتی ھەلبەست لە ھۆنراوەی کوردیدا
- 9- رەفیع حەلمی (1941)، شیعەر و ئەدەبیاتی کوردی، بەرگی یەكەم، چ، بەغدا
- 10- رەفیع حەلمی (1956)، شیعەر و ئەدەبیاتی کوردی، بەرگی دووھەم، چ، بەغدا
- 11- سەلام (1958)، دیوانی سەلام، چ، چاپخانەیی تەمەدون، بەغدا

- ۱۲- شیخ نوری شیخ سألح (۱۹۲۶)، ئه ده بیات، پ. ژیان، ۲۷، سلیمانی
- ۱۳- شیخ نوری شیخ سألح (۱۹۲۶)، ئه ده بیات، پ. ژیان، ۳۲، سلیمانی
- ۱۴- شپړکو بیکهس، ئه زموون (۱۹۸۵ - ۲۰۰۰)، ئا: یاسین عومه، ده زگای چاپ و په خشی سه رده م، سلیمانی، ۲۰۰۱
- ۱۵- علی یونس (۱۹۸۵)، النقد الادبی و قضایا الشكل الموسیقی فی الشعر الجدید، الهیئة المصریة العامة للكتاب،

مصر

- ۱۶- عه لئه دین سه جادی (۱۹۶۸)، ئه ده بی کوردی و لیکۆلینه وه له ئه ده بی کوردی، چ، چاپخانه ی مه عاریف، به غداد
- ۱۷- فایه ق بیکهس (۱۹۴۳)، م. کاردوخی له تایی ته رازوی شعردا، گ. گه لاولیژ، ژ، ۹، سالی، ۴، سلیمانی
- ۱۸- فایه ق بیکهس (۱۹۴۴)، بيشککشی ماموستا أ.ب. هه وری، گ. گه لاولیژ، ژ، ۵، سالی، ۵، سلیمانی
- ۱۹- فایه ق بیکهس (۱۹۴۴)، سه رنجدانی له ئه ده بیاتی مه نگوری، گ. گه لاولیژ، ژ، ۷، سالی، ۵، سلیمانی
- ۲۰- مارف خه زندهار (۱۹۶۲)، کیش و قافییه له شیعی کوردیدا، چاپخانه ی ئه لوه فاء، به غدا
- ۲۱- محهمه د سألح دیلان (1996)، بارانی سلیمانی، ئا: ئومید ئاشنا، به شی دووهم
- ۲۲- محهمه د ره سول هاوار (۲۰۰۸)، سه رجه می به ره هم — وتاره کوردییه کان، ئا: ره فیک سألح، چ، چاپخانه ی شقان،

سلیمانی

- ۲۳- محهمه د ئه مین کاردوخی (۱۹۴۳)، وه لامی لیکولینه وه، گ. گه لاولیژ، ژ، ۱۱، سالی، ۴، سلیمانی
- ۲۴- مه عروف به رزنجی (۱۹۵۸)، کون و تازه له شیعرا، گ. شه فقه، ژ، ۱، ب، ۱، سالی، ۱، که رکوک
- ۲۵- میرزا مارف (۱۹۴۳)، بو ماموستای زور گه وره جه نابی پیره میرد، گ. گه لاولیژ، ژ، ۱۱، سالی، ۴، سلیمانی
- ۲۶- ناکام (۱۹۵۹)، هونراوه ی نوئ، چ، چاپخانه ی کامهران، سلیمانی
- ۲۷- هه ژار (۱۹۶۰)، ئه ده بی کوردی سه ر به ره وژیرو ده روا، گ. روناھی، ژ، ۱، سالی، ۱، به غدا
- ۲۸- هیوا (۱۹۶۳)، به سه رهات و شوینه واری ماموستا گوران، پ. کوردستان، ژ، ۱۹۷، تاران